

Semir Osmanagić

Piramida moći na Planeti

Na sceni nije sukob civilizacija. Pobjednik je poznat već hiljadama godina. To su elite koje sofisticirano vladaju i manipuliraju većinom.

SADRŽAJ

Uvod

- [“Kissinger i članovi, Inc.”](#)
- [Tko vlada čovječanstvom?](#)
- [Bilderberg](#)
- [Trilateralna komisija](#)
- [Američki i britanski Savjet za međunarodne poslove](#)
- [Okrugli stol](#)
- [Crna ruka](#)
- [Masoni, Denverski aerodrom i Illuminati](#)
- [Lobanje](#)
- [Globalna Unija](#)
- [Francis Bacon](#)
- [Kuća Windsora](#)
- [Tajni jezik simbola](#)
- [Tragom Anasazija](#)
- [ACIO](#)
- [“Petnaest”](#)
- [Labirint Grupa](#)
- [Teorije zavjera](#)
- [Frekvencija ljubavi](#)

Index imena i pojmova

Bibliografija

Uvod

Ova knjiga ruši tezu o sukobu civilizacija (Zapada i Islama) kao dominantnom sukobu prvog kvartala XXI stoljeća.

Forsiranje razlika između dvije civilizacije je još jedan lukavi potez elita da stanovništvu Planete skrenu pažnju od skrivenog, stvarnog i vječnog sukoba: između elita i velike većine stanovništva.

To su uspijevali sa nametnutim “sukobom” Zapada i Istoka, kapitalizma i komunizma tokom druge polovine XX stoljeća.

To im je pošlo za rukom kada su zavađali narode tokom Prvog i Drugog svjetskog rata. Bili su uspješni i u srednjevjekovnim sukobima između nacionalističkih država Evrope, ili krstaškim pohodima.

Svo to vrijeme većina se držala i drži u strahu i neizvjesnosti, pogrešno upirući svoje poglede prema svojim političkim i religijskim vodstvima i predajući svoju sudbinu u njihove ruke.

Elita posjeduje znanje i finansijska bogatstva Planete. Većinu puka drže u neznanju ne dozvoljavajući im pristup niti tajnim znanjima, a niti polugama vlasti. Na stvarnu demokratiju ("vladavinu naroda") treba još pričekati.

U međuvremenu, dok traje to naše "čekanje", zavirimo iza zavjese i upoznajmo se poimenično sa onima koji upravljaju Planetom.

"Kissinger i članovi, Inc."

Ako poželimo da ljudsku civilizaciju podredimo nekim drugim, "višim" potrebama, onda ćemo joj prvo oduzeti moć slobodne misli. Udaljiti je od njene prave prirode. Odsječemo krila duhovnoj i mentalnoj slobodi. I ljude fokusirati na sporedne ciljeve (npr. borba za finansijsko preživljavanje, pripadnost religijama itd).

Proces manipulacije starta sa lažnom slikom svijeta. Ova kratka knjiga će pokazati da bukvalno moramo početi sumnjati u svaki komadić znanja koji su nam usadili kroz proces obrazovanja i medijskog bombardovanja.

Kad vlastitim naporom potvrdimo šta je istina, tek onda postajemo slobodni.

1. Historijski događaji se ne odvijaju stihijno, kao što mnogo ljudi misli. "Kao splet trenutnih okolnosti". Zabluda!

2. Oni se ne odvijaju ni zakonito. Svjetski i lokalni ratovi, ekonomske krize. "Ciklusi"? Nova zabluda!

3. Božanske prste u svemu ovome ne možemo dokazati pa ih nećemo ni razmatrati.

Ali je istina da tri gornja pogleda na svijet dominiraju u tumačenjima svega onog što nam se događa.

U narednim priložima ćemo dokazati da je sve ono što nam se događa na ovoj Planeti posljednjih nekoliko hiljada godina uglavnom usmjeravano i pokretano iz elitnih centara.

Rat u Bosni je dobar primjer, jer svako od nas misli da zna šta se dešavalo. Nećemo govoriti o lokalnim vođama koji su bili u prvom planu ... već o vanjskom inžinjeringu koji je taj rat vodio u željenom smjeru.

Vrijeme će pokazati da li su ključne operativne uloge imale slijedeće organizacije:

- Bilderberg Grupa**
- Trilateralna Komisija**
- Komitet 300**
- britanski Kraljevski Institut za međunarodne poslove (RIIA)**
- američki Savjet za međunarodne poslove (Council on Foreign Relations)**
- Kissinger Associates**

Zovimo ih skraćeno Bil, TC, C 300, RIIA, CFR i Kiss.

U predvečerje sukoba u bivšoj Jugoslaviji zemlje Evropske Unije su postavile svog prvog "mirovnog pregovarača". Sjećamo se, bio je to lord Carrington. Carrington je bio lider Bilderberg Grupe (Bil), predsjednik RIIA i jedan od članova C 300. Ujedno je i jedan od osnivača Kissinger Associates (Kiss).

Kad njegovo posredovanje navodno nije dalo rezultate (a u stvari on je odigrao očekivanu ulogu) zamjenjen je sa dvojcem: lord David Owen (Bil, TC) i Cyrus Vance (Bil, CFR, TC). Zatim slijede Švedanin Carl Bildt (Bil) i Norvežanin Thorvald Stoltenberg (Bil, TC). U dva navrata se ubacivao nezavisni pregovarač Jimmy Carter (svojevremeno predsjednik TC, član CFR-a).

Kada je četvrt miliona ljudi pobijeno, "napokon" dolazi ekipa sa Richard Holbrookeom (CFR, TC, Bil), mirovnim pregovaračem tadašnjeg predsjednika Bill Clinton-a (CFR, TC, Bil). Dnevno su bili umiješani ministri Warren Christopher (CFR, TC) i William Perry (Bil).

Stvara se globalna NATO armija i prvi vojnik 60.000 trupa je admiral Leighton Smith (CFR). Naravno, Carl Bildt (Bil) kontrolira civilni dio operacija. Utjecajni američki ambasador u Beogradu bio je Warren Zimmerman (CFR), a financijer George Soros (Bil) imao je i ima niz ne-profitnih fondacija diljem jugoistočne Evrope.

Svi su oni slijedili uputstva David Rockefellera i Henry Kissingera, moćnih lidera Bilderberg Grupe, Trilateralne Komisije, britanskog i američkog Instituta za vanjske odnose. To su ljudi koji mijenjaju svijet i odlučuju o rezultatima tih promjena.

Kissingera se sjećamo iz Nixonove i Fordove administracije, rata u Vijetnamu i (koje li ironije) laureata Nobelove nagrade za mir (1973). Od sedamdesetih, on je stajao iza glavnih vanjskopolitičkih odluka američkih predsjednika (njihova pripadnost "različitim" partijama je bila od sporednog značaja).

Kada je George Bush postao predsjednikom 1988. postavio je dvojicu bliskih Kisinderovih saradnika u svoj kabinet: Brent Scowcroft je vodio Washingtonski ofis Kissinger Associates i postao je šef moćnog Nacionalnog Savjeta za Sigurnost (NSC). Predsjednik Kissinger Associates, Lawrence Eagleburger je bio pomoćnik ministra vanjskih poslova zadužen za ... Balkan i Evropu.

Prema navodima jednog visokog sluzbenika Bushove administracije, koji je kasnije dao ostavku na dužnost, odigravala se ova scena: godina je 1992, rat na Balkanu je započeo, u Ovalnom ofisu sjede Bush i Kissinger. Henry Kissinger diktira redosljed događaja koji se trebaju odigrati, a Bush potvrdno klima glavom.

Naravno, zvanično Kissinger niti je bio član američke vlade, niti je imao bilo kakvu funkciju u njoj.

Iza scene... Kissinger Associates su vodili inžinjeri bosanskog i ostalih balkanskih ratova.

Razoreni životi i domovi, prošlosti i budućnosti, posijana mržnja, samo su plodno tle za buduće sukobe. I odvođenje čovjekove pažnje od potrebe da se okrene sebi. Stvarnoj ljudskoj prirodi. I svrsi naše životne misije na ovoj Planeti i u ovom životu.

Henry Kissinger, dobitnik Nobelove nagrade za mir, je stajao iza glavnih vanjskopolitičkih odluka američkih predsjednika umiješanih u ratne sukobe od Vijetnama i Laosa do Bosne i Iraka (dva puta).

Ambasador L. Paul Bremer, diplomac sa Yale University, Kissingerov asistent 1972-1976, izvršni direktor (od 1989.) "Kissinger & Associates", bio je "upravnikom" Iraka u najosjetljivijem periodu okupacije Iraka (11.05.2003. – 28.06.2004.)

Tko vlada čovječanstvom?

Interesantno je posmatrati ankete koje svakodnevno zapljuskuju TV. Stvara se privid da narod daje svoje mišljenje o životnim pitanjima i da ih političari navodno slušaju. U pogledu poreza ("treba li ih smanjivati ili ne"), vanjske politike ("napasti na Irak ili ne", "poslati dotičnog u Haag ili ne"), vojske ("homoseksualci u vojsci ili ne") i slično...

Naravno, odluke se donose bez obzira šta većina misli. Njima se, na kraju, objasni šta trebaju misliti.

Jedna od rijetkih ozbiljnih anketa je ona od prije neki dan provedena među nastavnicima. Oni su poredili učenike iz ranijih generacija i iz ove današnje. Jednoglasan zaključak je bio da "današnja djeca postavljaju znatno manje kritičkih pitanja o nastavnom gradivu...i da mnogo manje samostalno čitaju"

Gašenje kritičkog mišljenja je utrulo put prema društvu u kome se ne postavljaju pitanja već se prihvaćaju "istine" koje se serviraju iz medija i prilagođenih udžbenika historije, fizike, biologije.

Djeci se daju "lijekovi" za smirenje da ne bi bili hiperaktivni, droga je dostupna u svakoj osnovnoj školi, nasilje je prihvaćeno kao neminovnost, ruglo "muzike" - crnački rap, je vodeći trend među mladim.

Da li se ove stvari dešavaju slučajno?

Ili je "nekom" u interesu da ima priglupе mase kojima je lako manipulirati?

Nezavisni istraživač političkih manipulacija nad čovječanstvom, Britanac David Icke u svojoj knjizi "I istina će nas osloboditi" prikazuje tabelu moći na zemlji:

Na dnu je čitavom širinom Č O V J E Č A N S T V O

Slijede M E D I J I

Zatim U J E D I N J E N I N A R O D I

E V R O P S K A U N I J A i T R G O V A Č K I B L O K O V I

B I L D E R B E R G G R U P A

K R A L J E V S K I I N S T I T U T Z A V A N J S K E P O S L O V E

A M E R I Č K I S A V J E T Z A V A N J S K E P O S L O V E

T R I L A T E R A L N A K O M I S I J A

O K R U G L I S T O L

(nekoliko nivoa naviše je praznina i onda dolaze...)

P R O S V I J E T L J E N I M A S O N I

V I T E Z O V I M A L T E

S K U L L & B O N E S

(predposlednji nivo, pri samom vrhu prikazuje "Globalnu elitu")

C R N O P L E M S T V O

I L U M I N A T I

K O M I T E T 3 0 0

Razmislimo o ovoj tabeli. Većina ljudi, naravno, ovako što nije vidjela. A i kada je vidi, koja je prva reakcija? Nevjerica, odmahivanje rukom, neprihvatanje... Logično, jer se ne "uklapa u već formiranu sliku svijeta".

Sliku koju su nam "formirali" oni koji imaju stvarnu moć na planeti. A ako nekolicina i pokušaju da ih razotkriju, u očima drugih ovo će izgledati toliko fantastično...da neće u to povjerovati.

Idealno zamišljeno. Istina je toliko nevjerovatna da je treba odbaciti.

Iluzija je toliko jaka da je "sigurnije" od nje se ne odvajati.

U narednim priložima ćemo pokazati da je "zemaljski komandni lanac" zbilja oličen u gornjoj tabeli.

I knjiga kaže:

"Ovo će možda izgledati nerealno većini ljudi, ali ja od vas tražim da razmislite. Svi ćemo se složiti da je nešto vrlo pogrešno sa ovom planetom. Građanski ratovi, bolesti, etnička čišćenja, religijski ratovi, kršenje ljudskih prava... i lista ide dalje. Da li su ovi događaji međusobno nepovezani, ili imaju zajednički izvor?"

... Konstantno nas hrane propagandom, lošim vijestima, mišljenjima, lažima ... a postoje tone nerečenih tajni. Većina ovih laži dolazi kroz medije čiji su vlasnici nekolicina ljudi na vrhu pomenute tabele. Sve se podređuje ciljevima tih grupa na vrhu..."

Ukratko bih i ja prokomentirao tabelu:

1. Čovječanstvo

Šest milijardi ljudi je ogromna energetska masa: mentalna, duhovna, materijalna. Svako od nas je, u suštini, samo energetska lopta. Kojoj treba energetske podsticaj, "hrana", da bi se održala i razvijala. Većina ljudi osnovne energetske potrebe zadovoljava hranom i pićem, zatim iskustvima različitog naboja: seksom, ljubavlju, moći, vladanjem nad drugima itd.

Oni pri i na vrhu piramide smišljeno i usmjereno dobivaju potrebnu (negativno nabijenu) energiju za vlastiti opstanak.

Sedam hiljada godina je stara ova naša (poslednja u nizu) zemaljska civilizacija. Dosadašnja historija je tipičan primjer manipuliranja masom energetskih lopti (ili "ljudi", kako mi sebe volimo nazivati). A da toga nismo svjesni.

2. Mediji

Manipulacija se održava medijima kao jednom od najmoćnijih oružja (uz droge, lijekove i farmaceutsku industriju, "obrazovanje" i sl.) Male medijske kuće se oslanjaju i slušaju one velike; velikim su na čelu grupe koje dominiraju čitavom industrijom; i što više idemo ka vrhu piramide shvaćamo da samo nekolicina drži u svojim rukama medijska i privredna carstva.

Uputa za tumačenje medijskih vijesti: nijedna udarna vijest nije slučajna. Ona nije plod "istraživačkog i nezavisnog novinarstva". Ona je uvijek u funkciji nove manipulacije. Dobar orijentir je - uvijek sumnjati u ono što čujemo. Jer, istina je uvijek skrivena.

Na primjer:

- Kisinderova je teza bila da na Balkanu stoljećima ratuju plemena. Sjetimo se ratnih izvještaja. Daje se mišljenje jedne pa druge strane. Ko puca na Sarajevo? Prosječan čovjek, ako je u konfuziji, lako proguta ideju da su svi krivi i da je riječ o plemenskom ratu.

- Skorašnji Makedonsko-albanski sukob je predstavio Albance kao teroriste i odmetnike. Time su oni izgubili "politički kapital" kao žrtve sukoba na Kosovu. Ponovo sve u funkciji dokazivanja da nema dobrih; u "plemenskom ratu" svi su primitivni i čitav Balkan je isti.

A oni koji iza scene vuku konce tačno znaju kojim putem idu. Masonski moto "Ordo Ab Chaos" - red, poredak iz haosa, je ovdje na djelu. "Kreiraj problem, podstakni reakciju

**da se nešto treba uraditi, i onda ponudi rješenje. Svoje rješenje! Svoj ("Novi svjetski...)
poredak.**

3. Ujedinjene Nacije

Koliko li je dobronamjernih doktora, pod okriljem OUN, volontiralo u afričkim misijama misleći da vakcinama pomažu stanovnike ovog siromašnog kontinenta? I ne sluteći šta se skrivalo u tim vakcinama. Danas je to kontinent gdje se populacija kontrolira na najžasniji način. Jedan od četiri odrasla Afrikanca ima AIDS. Crni kontinent je najveća eksperimentalna laboratorija kreatora Novog svjetskog poretka.

4. Evropska Unija i Trgovački blokovi (NAFTA)

Stvaranje jedinstvenog tržišta, jedinstvene monete, jedinstvenog ustava, dovodi do čvrstog držanja poluga vlasti u rukama nekolicine. Lijepo priče o slobodama, naprednoj ekonomiji, nepostojanju granica se serviraju građanstvu u međuvremenu...

5. Bilderberg, Instituti (SAD, UK) za vanjsku politiku, Okrugli Stol...

...će biti predmet analize u nadolazećim priložima.

6. Prosvijetljeni masoni (njihova elita), Vitezovi Malte, Skull & Bones

Vitezovi Malte nisu tako arhaična i neutjecajna organizacija kako se učinilo kada je jedan od njih prikazivan kako putuje kroz Beograd, Zagreb i Dubrovnik početkom 1991...djeleći svoje ordenje i križeve.

7. Globalna elita (Crno plemstvo, Illuminati, Komitet 300)

Penjući se ka vrhu, počinju da zapanjuju rituali i okultizam vrhunskih igrača, elite koja generacijama održava svoje genetičke i krvne linije, zatim priča o trinaest familija - stvarnih vlasnika svjetske ekonomije...

Istine se mogu skrivati, ali ništa nije vječno. Prije ili kasnije informacije počinju curiti.

Vitezovi Malte imaju hiljadugodišnju tradiciju vojnog i političkog utjecaja. Podružnice diljem svijeta učestvuju u akcijama humanitarnog karaktera, dok njihovi lideri pripadaju vodećim elitama koje vladaju svijetom.

Bilderberg

Konac maja, početak juna, je vrijeme kada Bilderberg Grupa drži svoje tajno godišnje zasjedanje. O tome nijedne velike novine ili TV stanice neće objaviti ni slova. A vlasnici tih istih medija biće, i ovom prilikom, učesnici sastanka.

Tako, na primjer, od 24-28 maja 2001, u luksuznom švedskom hotelu Stenunsbaden, na zapadnoj obali, pedesetak km od Gotesberga, lideri Bilderberg Grupe su otvorili 48-i po redu, susret. Hotelski rezort je bio izdvojen na otočiću i uz jake mjere sigurnosti, sto dvadeset predstavnika Zapadne političke, financijske i korporacijske elite odlučivale o neposrednoj budućnosti svijeta.

Osamdesetogodišnjaci, Rotschild i Rockefeller, zajedno sa Kissingerom, pripremali su i ovaj put, dnevni red i izbor pozvanih.

Isto kao i godinu prije na junskom sastanku u belgijskom hotelu Chateau Du Lac Hotel (20 km od Brisela). Ili godinu prije, u škotskom Turnberry Hotel (Ayrshire). Ili, još prije,

u portugalskoj Sintri.

Usamljeni, luksuzni hoteli, u vlasništvu Rothschilda ili Rockefellera, postaju prava utvrđenja koja okružuju nevidene mjere sigurnosti: naoružani čuvari, policija, čak i vojska. Kilometrima uokolo nijedan novinar nema pristupa. Pet dana intenzivnih diskusija rezultiraju uputama vodećim plutokratima svijeta.

Jedine novine koje uspijevaju, iz godine u godinu, da prenesu rezultate ovih tajnih sastanaka, su američke: "Spotlight". Za sebe kažu da su "jedine preostale ozbiljne američke novine".

I, kao što to obično biva, financijskim manipulacijama se prisiljavaju nezavisne redakcije da se gase, novine da bankrotiraju. Od 2003. i "Spotlight" je prestao da postoji.

O korijenima Bilderberg Grupe govorio je američki senator Jacob Javits 1964. godine. Njegov izvještaj se može naći u Kongresnoj biblioteci. U njemu, ovaj povremeni član Bilderberga kaže: "Zemlje Zapadnog Svijeta su, tokom perioda hladnog rata, osjećale potrebu za usku suradnju da bi se zaštitili od komunističke opasnosti." Ova "suradnja" sa fokusirala na ključni cilj: osigurati da SAD, Kanada i Zapadna Evropa zadrže globalnu kontrolu nad preostalim dijelom svijeta.

U maju 1954. održan je prvi zvanični sastanak Bilderberg Grupe koja je svoje ime dobila po hotelu Bilderberg u Holandiji. Ime ipak nije slučajno izabrano. Bil ili Bel je drevno feničansko bofanstvo - Sunce (primarni simbol svih elitističkih grupa).

Prvim sastankom je rukovodio holandski princ Bernhardt, bivši nacistički SS oficir, koji se udomio u holandskoj kraljevskoj porodici. Princ je predsjedavao Bilderberg sastancima sve do 1976. godine.

Za tu ulogu ga je pripremio kolosalni evropski manipulator, financijski mastermind, lord Victor Rothschild. I kao što je David Rockefeller vukao poteze iz sjene u Americi, tako je i Rotschild rukovodio evropskim poslovima. (David Icke, "The Biggest Secret".)

Bilderberg Grupa ima Stalni Komitet od 39 osoba koje se ne biraju već postavljaju. To je uže jezgro, donosioci odluka. Njihova uloga je da prenose ideje osobama koje pozivaju na godišnjoj bazi. Pozvanih osamdesetak osoba se mijenjaju svake godine, kao i lokacija sastanaka.

Među 39-oricom su i lord Carrington, Giovanni Agnelli (FIAT), Rockefeller (Chase Manhattan Bank), Peter Janković (bivski austrijski ministar), Vernon Jordan (Klintonov pajdaš), Kissinger... Uz njih su i vodeći ljudi korporacija kao ABB, United Steel (SAD),

Deutsche Bank, World Bank, ministri, ambasadori, profesori...

Ova Grupa se često naziva i "Nevidljiva svjetska Vlada".

S razlogom.

Primjer prvi:

Godine 1993, tadašnji predstavnik za štampu britanske Laburističke partije, stanoviti Tony Blair, pozvan je na sastanak Bilderberg Grupe u grčkom ljetovalištu Vouliagmentu. Godinu dana kasnije slijedi iznenadna smrt dotadašnjeg lidera stranke John Smitha. Serija skandala i konflikata uništava kredibilitet "konkurentne" Konzervativne partije i njenog lidera John Mayora. Blair postaje novim britanskim premijerom u ubjedljivoj pobjedi 1997.

Blairov Bilderberg savjetnik bio je Gordon Brown. Njihova prva ekonomska odluka bila je da predaju upravljanje kamatnim stopama iz ruku Vlade u ruke Bank of England (koliko se sjećam onih jutarnjih vijesti BBC-a, to se desilo samo dva dana nakon što je Blair preuzeo upravljanje Kabinetom). Brown je zamijenio dotadašnjeg konzervativca Kenneth Clarka. Koji je, gle slučajnosti, takođe jedan od Bilderbergera. Isto kao i Mayor.

I šta se dešava? Prividna demokracija je na djelu. Jedna partija zamjenjuje drugu na vlasti. Narod je sretan, jer misli da ima izbor. A u stvari jednopartijske države su na djelu.

Uzged, Brown i Blair su bili ponovo na sastanku Bilderberg Grupe 1988. u Škotskoj.

Primjer drugi:

David Rockefeller je 1991. godine pozvao dotad relativno nepoznatog guvernera države Arkansas na sastanak Bilderberga u Baden-Badenu, u Njemačkoj. Slijedeće godine, guverner Clinton je postao predsjednik Clinton.

Primjer treći:

Mreža centralnih banaka je pod neposrednim utjecajem grupa kao Bilderberg. Glava američke Banke federalnih rezervi, Alan Greenspan je Bilderberg (ujedno i član TC i CFR). Njegov prethodnik Paul Walker takođe (TC, CFR I Bil). Njihov britanski kolega

Sir Gordon Richardson isto tako... Njemačka centralna Banka, Svjetska Banka... i lista ide dalje.

Američko i svjetsko tržište akcija se trese prije nego što se Greenspan obrati sa odlukom o visini kamatnih stopa. I njegove izjave, svaki put, određuju tok kojim će se ekonomije kretati. Akcije skaču ili padaju. Istog dana.

Međutim, glavni igrači, ne samo da unaprijed znaju šta će se odlučiti... oni donose odluke. Treba pratiti investicione korake glavnih korporacija, banaka i osiguravajućih kompanija prije nego što se Greenspan obrati javnosti. Jer one, svaki put, masovno prodaju ili kupuju akcije. (Doduše, tu postoji mala zvrčka: financijska carstva Rothschildsa i Rockfellera su tako razgranata, da im mali igrači teško mogu ući u trag.)

Primjer četvrti:

Navodni financijski "odmetnik", George Soros (takođe Bilderberg), svojevremeno je napao švedsku valutu. Uzaludno ju je tadašnji švedski premijer Carl Bildt (Bilderberg) pokušao "braniti". Rezultat? Kod većine građana se javio strah da zemlja ostaje van integracija, na financijskoj vjetrometini. I, Švedska se ubrzo našla u Evropskoj Uniji. Pod zajedničkom kapom.

Primjer peti:

NATO-ov napad na Jugoslaviju radi zaustavljanja masakra nad Albancima na Kosovu bio je dio mnogo šireg plana, prema izjavama službenika američkog Ministarstva vanjskih poslova. "Bilo je važno za Bilderbergov cilj, stvaranje novog svjetskog poretka, da NATO izađe iz svojih vlastitih limita... Od odbrambenog karaktera... sa bombardiranjem Kosova i Srbije... stvoren je presedan. NATO sada može ići bilo gdje... I tako postati svjetskom armijom." (James Tucker, "Spotlight")

Primjer šesti:

Prema izjavi jednog od učesnika sastanka u Baden-Badenu, 1991. iz zdravice Rockfellera:

"...Zahvalni smo Washington Postu, New York Timesu, Timeu i ostalim velikim publikacijama i medijima čiji su vlasnici učestvovali na našim sastancima tokom proteklih 40 godina... i očuvali obećanja o diskreciji. Bez toga bi nam bilo gotovo nemoguće raditi na našem Planu za Svijet..."

Primjer sedmi:

Bilderberg ništa ne prepušta slučaju. Od doba Nixonovog predsjednikovanja, svi

američki budući predsjednici i njihovi suparnici u izbornoj utrci, bili su članovi Bilderberga i/ili Trilateralne Komisije. Rezultati utrka sa samo dva grla u završnici, uvijek su bili kontrolirani. Ako si vlasnik oba konja, ne možeš izgubiti.

Između 15-18 maja 2003. Bilderbergi su se sastali u historijskoj Trianon Palači u Versaju (Francuska), ponovo bez ikakve pompe. Brojne snage osiguranja i značajan broj francuskih vojnika su uveli vrlo restriktivni režim u široj okolini Palače ne dozvoljavajući slobodno kretanje niti stanovnicima tog dijela grada. Na ponovljene upite o razlozima restrikcija zadovoljavajući odgovor im nikada nije dat. U štampi nije bilo riječi ni o kakvom sastanku na vrhu.

Sastankom je rukovodio Etienne Davignon koji je palicu preuzeo iz ruku lorda Petera Carringtona koji je, opet, na tom mjestu zamijenio bivšeg nacističkog oficira, holandskog princa Bernarda (nakon što se ovaj povukao zbog učešća u skandalu Lockheed).

Carrington, bivši britanski ministar, je rodbinski vezan za najmoćniju evropsku familiju Rothschild putem braka. Bio je i na čelu NATO-a. I još uvijek je na čelu britanskog Kraljevskog instituta za vanjsku politiku. I jedan je od onih koji je sprovodio u plan smjenu britanskog premijera (i svog ranijeg "šefa") Margaret Tacher, jer se, svojevremeno, odupirala stvaranju ujedinjene Evrope.

Lord Peter Carrington, lider Bilderberga 1990-1999, ispred ulaza u svoju baštu; u pozadini je pagansko božanstvo

Iz Carringtonovih ruku, predsjedanje sastancima Bilderberg Grupe, prešlo je, dakle, (od Sintre, Portugal) u ruke Belgijanca Viscount Etienne Davignona. Ime zvuči nepoznato. Ipak, riječ je o vrlo utjecajnoj figuri u evropskim krugovima. Davignon je bio potpredsjednik Evropske komisije (Vlade) tokom 1980-ih. Na čelu je ogromnog bankovnog i energetskeg belgijskog kompleksa Societe Generale de Belgique. Predsjedava tajnim "Okruglim Stolom Industrijalaca Evrope", koji formuliira politiku koju provodi Evropska Unija. Davignon je jedan od osnivača Monetarne Unije Evrope (AMUE). Član je Rockfellerove Trilateralne Komisije.

Rezultati njegovog djelovanja: monopoli, veliki biznis, moć elite.

Bivši britanski obavještajni oficir dr. John Coleman tvrdi ((Michael Bradley, The Secret Societies Handbook, Barnes & Noble Books, New York, 2004) da su konferencije Bilderberga na evropskom tlu organizirane pod paskom Britanske obavještajne službe

MI6 i kontrolom Kraljevskog Instituta za medjunarodne odnose.

Na američkom tlu, osiguranje je pod kišobranom CIA-e. Ovo ne čudi s obzirom da je u jezgru ove Agencije – OSS Office of Strategic Services (Ured strateških usluga). Ovaj Ured i njegovu strukturu je projektovao John J. McCloy, nekadašnji lider američkog Savjeta za vanjske poslove i čelnik Rockefellerove Chase Manhattan banke.

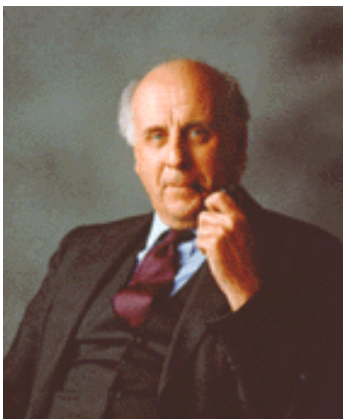
Baroni Bilderberga, Trilateralne Komisije i Savjeta za Međunarodne odnosa sjede u konferencijskoj dvorani. Oni isti koji se vole nazivati "gospodarima univerzuma". Godina 2001. Govornik je dr Roger Kubarych, ekonomist, koji simulira scenarije za financijsku apokalipsu.

Redaju se pretpostavke o utjecaju loših vijesti na tržište: padaju prodaje i profiti kompjuterskih i softverskih kompanija, raste broj neotplaćenih kredita, inflacija se budi, tržište akcija gubi vrijednost, dolazi do generalne panike.

Pređimo iz simulacione teorije igara u stvarnost.

Prvih pet godina XXI stoljeća banke prijavljuju rastući trend u neotplaćenim kreditima. Njujorška berza bilježi pad od 25%. Nezaposlenost raste. Potrošnja stanovništva opada. A s njom i proizvodnja. Nesigurnost se uvlači pod kožu prosječnog Amerikanca.

Amerika se nakašljava. Svijet dobiva upalu pluća.

Etienne Davignon, čelnik Evropske Monetarne Unije, rukovodi konferencijama Bilderberga od januara 2000. Cilj je da se formulirani zadaci elita sprovode u djelo na evropskom tlu.

Trilateralna Komisija

(Ovaj prilog je pisan u proljeće 2001...)

Devetog marta, u pet popodne, britanski ministar vanjskih poslova Robin Cook, propušta uobičajeni "čaj u pet". Otkako je postao ministrom, to mu se sve češće događa. Ovaj put prilika je posebna. Govoriće pred 350 najmoćnijih ljudi svijeta. Ministri, bivši i budući predsjednici vlada i ambasadori, svi vodeći bankari, šefovi korporacija, medija i parlamentarci.

Od Amerike do Japana.

I ovogodišnji skup Trilateralne Komisije protekao je uobičajeno. Bez napisa u medijima. Bez pompe.

Glavna tema trodnevnog skupa: "Globalizacija".

Poljak Zbigniew Brzezinski bio je najutjecajniji čovjek u vladi američkog predsjednika Jimmy Carter-a (1977-1981). Marksista po uvjerenju, postaće profesorom na Harvardu i Columbia univerzitetu da bi ubrzo stekao reputaciju "anti-komuniste". David Rockefeller ga je zapazio 1970. kada je objavio knjigu "Između dva vremena". U njoj Brzezinski zastupa tezu o globalizaciji u svjetskoj politici i ekonomiji.

Tri godine kasnije Zbigniew postaje desnom rukom Davidu i pomaže mu u osnivanju organizacije koja će okupljati vrhunske političke i biznis lidere Amerike, Zapadne Evrope i Japana (Trilateralala).

Zbigniew Brzezinski, lider NSA za vrijeme Carterovog predsjednikovanja (1977-1981),

bliski Rockefellerov saradnik, u najužem je krugu elitne Trilateralne komisije

Prvobitni plan je bio da svaki od tri regiona daje po 100 članova. Danas, tri decenije kasnije, omjer je nešto izmjenjen.

Sjevernoamerička grupa se sastoji od 107 članova: 85 Amerikanaca, 15 Kanadana i 7 Meksikanaca. Japanska se proširila i uz 75 Japanaca tu je 11 Južnokorejancu, 7 iz Australije i 15 iz zemalja ASEAN-a, Kine i Hong Konga. Evropljana je najviše: 150.

Sjevernoamerički predsjednik je Paul Volcker, bivši šef Američkog Sistema Federalnih Rezervi (najmoćnije financijske institucije u svijetu). Evropljane predvodi Peter Sutherland šef naftnog carstva BP Amoco. Pacifik zastupa čelnik konglomerata Fuji Xeroc, Yotaro Kobayashi.

U užem krugu ("Izvršni Komitet") su i: Umberto Agnelli (na čelu najveće italijanske firme IFI), Zbigniew Brzezinski, Robert Haas (Levi Strauss), Lee Honk-Koo (bivši korejanski premijer), Minoru Makihara (šef Mitsubishija), Thorvald Stoltenberg (naš znanac kao predstavnik UN za bivšu Jugoslaviju), Bjorn Svedberg (Ericsson) i drugi.

Trilateralna Komisija odlučuje slično kao i Bilderberg grupa.

Održavaju se redovni godišnji susreti, svaki puta na drugom mjestu. Lokacija je tajna, prisutni su samo članovi i posebno izabrani gosti. Kod Bilderberg Grupe se, uz uži krug, većina članova rotira. U Trilateralali mandat članovima je od tri godine naviše i svakog od njih bira Rockefeller lično.

Izvršni komiteti se sastaju nekoliko puta godišnje i oni razrađuju zadatke koje im formulira uži krug.

Uži prsten se sastoji od regionalnih direktora i posebno provjerenih članova svjetskih elitnih organizacija.

I, na vrhu, je centar, koji se sastoji od cara i najuže grupe moćnika.

Procentualno, to bi izgledalo ovako: Centar je 100% informiran o svemu. Oni donose odluke. David Rockefeller je na vrhu ove piramide. Brzezinski je uz njega. O nekolicini ostalih možemo špekulirati: Kissinger, Robert McNamara, Edmund de Rothschild, George Bush, George Schultz...

Ispod njih je "uži krug" koji je 90% obaviješten. I odluke prima direktno od cara. U ovom krugu se nalaze trostruki članovi (sve tri elitističke organizacije: Bilderberg, Trilateral, CFR).

Slijedi "centralni prsten" u kome su dvostruki članovi elitnih organizacija. Do njih dolazi 80% svih odluka.

U "vanjskom prstenu" su članovi koji su tu uglavnom za potrebe kamuflaže. Pola stvari znaju, o drugoj polovini ne znaju. Ali, sprovode zaključke vrha.

David Rockefeller ima lijep posjed u Tarrytownu, država New York. Tamo je 1973. pozvao malo poznatog guvernera Đordije, Jimmy Cartera, na večeru. Prisutan je bio i Brzezinski koji je tih mjeseci snimao potencijalne kandidate za Trilateralnu Komisiju. Večera je prolazila ugodno. Rasprava se vodila o Carterovim kancelarijama koje je otvorio u Briselu i Tokiju. Takva vizija se potpuno uklapala u Davidov koncept Trilaterale. Ubrzo, Carter postaje jedan od prvih članova Komisije i njegova sudbina biva predodređena...

(Vjerovatno je o tome najbolje čitati iz pera Barry Goldwatera, Demokratskog protivkandidata Carteru, 1976. On piše:)

"... David Rockefeller i Zbigniew Brzezinski su financijski podupirali Cartera kao svog idealnog kandidata. Pomogli su mu da osvoji nominaciju, a kasnije i poziciju predsjednika SAD. Mobilizirali su novčanu masu bankara sa Wall Streeta i intelektualni utjecaj akademske zajednice (koji su financirani od strane raznih fondacija) i, naravno, medija..."

Sedam mjeseci prije nego što će se održati konvencija Demokratske partije, Galup je proveo istraživanje koje je pokazalo da manje od četiri (4) procenta podržava Cartera za predsjednika. I, preko noći, on postaje izabran. (Ironija je da se Carter predstavljao kao čovjek izvan sistema i bez oslonca na financijske centre moći.)

Ovo je najbolja ilustracija kako funkcioniira vlast Elite. Izabiru svoje kandidate, a ruše "neposlušne".

(Da li je slučajno i "rušenje" američkog kongresmena Larry McDonalda koji je 1980. tražio od Kongresa da se sprovede zvanična istraga o utjecajima elitnih i tajnih organizacija na američku politiku? Njegova energična kritika je tragično zaustavljena prvog septembra 1983. kada je stradao kao putnik u korejanskom avionu koji je "skrenuo s kursa" pa ga je srušila sovjetska raketa iznad Pacifika.)

Pročitao sam tridesetak stranica sa web sajta Trilateralne Komisije (www.trilateral.org) . Moram priznati da im pojedini dijelovi djeluju naivno.

Na primjer:

- "Komisiju su osnovali privatni građani... da zajednički p o s m a t r a j u ključne probleme u svijetu"

- "Trilateralna Komisija je ... d i s k u s i o n a grupa..."

- "Kako to da je predsjednik Carter izabrao sedamnaest (17 !) svojih vrhunskih suradnika u Administraciji iz sastava Trilateralne Komisije? (Slijedi odgovor) "S obzirom da Carter nije bio baš poznat u oblasti vanjske politike on se p r i r o d n o obratio Trilateralnoj Komisiji i njenim članovima za popunu mjesta u Vladi..."

- "Neke individue vjeruju da je Trilateralna Komisija nekako aranžirala Carterov izbor za predsjednika. Riječ je o miskoncepciji. Komisija je ne-partijska i ne podržava nijednog kandidata..."

I tako dalje. Bush stariji je bio aktivan član Komisije u pauzi svojih funkcija šefa CIA-e i potpredsjednika SAD-a. Treba li pominjati da su i Reaganov i Bushov kabinet bili kontrolirani od strane članova Trilaterale?

Da li je slučajno da su četiri poslednja kanadska ambasadora u SAD-u članovi Komisije? Isti slučaj je i sa poslednja tri japanska ambasadora u Washingtonu.

Da li neko može preuzeti upravljanje Svjetskom Bankom, UN agencijama, fotelju ministra vanjskih poslova ili biti guvernerom Centralne banke bez suglasnosti (odnosno, "preporuke") Komisije?

Zbilja, može li? U Londonu, Washingtonu, New Yorku ili u Tokiju?

Listajući spiskove članova Trilaterale pronašao sam Slovenca Marka Voljca, koji je na čelu Nove Ljubljanske Banke. Među pozvanima na sastanke Bilderberg Grupe bio je i kosovski publicista Veton Suroi. Godinu dana prije kosovskog sukoba.

Sa Internetom, Trilateralna Komisija je dobila priliku da pokaže da oni nisu "konspiracijska organizacija" . Eto, tamo se mogu naći i spiskovi njenih članova i materijali sa godišnjih skupova. "Dobrotvorna organizacija", koja nikom ne želi zla.

Ipak, prisjetimo se kako sve ove elitističke organizacije rade. Na dnu piramide jeste kamuflaža. U Komisiji jesu članovi iz Indonezije, Slovenije ili Meksika. Ali, ono što se zbilja računa je šta radi vrh. "Carska svita". Njihova imena se neće naći dostupna.

David Rockefeller, najbogatiji i najutjecajniji čovjek na Planeti, na samom je vrhu Piramide moći. Odatle kreću zadaci za sve elitne organizacije.

Američki i britanski Savjet za međunarodne poslove

Preko puta ruske (bivše sovjetske) UN ambasade u New Yorku, na istočnom Manhattanu, smještena je Harold Pratt House. Riječ je o jednom od najljepših objekata u ovom gradu, podignutom 1919. Hol u mramornim pločama vodi u niz stilski uređenih prostorija. Svaka od njih prima od 75 do 350 zvanica. Visokotehnološki audio-vizuelni laboratoriji sa videokonferencijskom opremom omogućavaju posjetiocima da konferišu sa svojim partnerima diljem svijeta. Najnoviji dodatak zgradi je konferencijska dvorana Peter Peterson Hall u kojoj se odvijaju seminari i prezentacije.

Uzged, Peter Peterson je od 1985. na čelu Odbora direktora prestižnog Savjeta za međunarodne poslove (CFR - Council on Foreign Relations).

A Savjet, opet, ima svoje sjedište u u Harold Pratt House od 1921. godine.

Peter Peterson, čelnik Odbora direktora američkog Savjeta za međunarodne odnose

Godišnji izvještaj Savjeta za međunarodne poslove (od 2000.), na svojih 125 stranica, podsjeća na doba stvaranja Savjeta. Kažu:

"... Savjet je formiran 1921. godine kratko nakon Prvog svjetskog rata. Nekolicina američkih učesnika na Pariskoj mirovnoj konferenciji je odlučila da bi više američkih privatnih građana trebalo postati svjesno rastućih međunarodnih odgovornosti SAD-a... Ova odluka je dovela do kreacije organizacije koja će studirati američku međunarodnu politiku na dobrobit svojih članova i drugih zainteresiranih Amerikanaca..."

I nastavljaju:

"... Savjet je ne-profitna i ne-partijska organizacija čiji je cilj razmjena ideja i bolje razumijevanje američke vanjske politike..."

(Kompletni izvještaj se može naći na njihovom sajtu: www.cfr.org)

Hajde da se malo uozbiljimo.

I da se vratimo na dane stvarnog začetka ove i sličnih organizacija.

Jedne prohladne februarske noći, 1891 godine, u Londonu su se sastale tri utjecajne figure s kraja prošlog stoljeća. Cecil Rhodes, vjerovatno najbogatiji čovjek tih godina;

William Stead, vodeći svjetski novinar; i, Reginald Brett, kasnije poznat pod titulom Lord Esher, najutjecajniji savjetnik kraljice Viktorije, a zatim i kralja Edvarda VII i kralja Đorđa V.

Rezultati ovog sastanka biće od iznimne važnosti za sudbinu civilizacije u nadolazećem XX stoljeću. I stoljeću nakon toga.

Njih trojica su skicirali plan organizacije za njihovo tajno društvo. I načinili prvu listu potencijalnih članova. Unutrašnji krug je postao poznat kao "Društvo izabranih", a vanjski krug kao "Udruženje pomoćnika". Unutar užeg kruga stvarnu vlast je imao lider i hunta trojice. Lider je bio super-bogati Rhodes, a huntu su sačinjavali Stead, Bret i Alfred Milner (koji je dodat ovom društvu neposredno nakon sastanka). (Više u knjizi: "Anglo-American Establishment", dr. Carroll Quigley).

Narednih dvadesetak godina ciljevi društva postaju kristalno jasni: ujediniti svijet, prije svega englesko govorno područje, pod vlašću Britanije. Između 1910-1915 tajno društvo je evoluiralo u međunarodnu grupu zvanu "Okrugli stol". Sačinjavali su je članovi iz sedam država: Britanije, Južne Afrike, Australije, Novog Zelanda, Indije i SAD.

Britanski krak je nazvan Kraljevski Institut za međunarodne poslove. U Kanadi je to Kanadski Institut za međunarodne poslove, a u SAD-u sestrinski Savjet za međunarodne odnose (CFR).

Harold Pratt House je dvije godine nakon izgradnje postala sjedištem CFR-a. Familija Pratt je u velikom prijateljstvu sa Rockefellerima. Treba li reći da su Rockefelleri (zajedno sa J. P. Morganom i pukovnikom Mandel Houseom) i osnivali CFR?

CFR je uskoro postao vladarem SAD i to je, nakon osamdeset godina, još uvijek i danas.

Preko tri hiljade vodećih američkih imena: sadašnji, prošli i budući američki predsjednici, ambasadori, svi ministri vanjskih poslova, investitori sa Wall Streeta, vojni lideri Pentagona i NATO-a, bogati industrijalci i korporacijski lideri, vlasnici medija i glavni urednici, bankari, predsjednici univerziteta i vodeći profesori, izabrani senatori i kongresmeni, sudije vrhovnog i ustavnog suda...

Svi, bez razlike, s v i Vladini savjetnici, ministri i zamjenici u Ministarstvu vanjskih poslova bili su članovi CFR-a.

Admiral Chester Ward je petnaest godina bio članom CFR-a. On piše:

"Svrha predaje američkog suvereniteta u ruke svemoćne svjetske vlade je cilj koji je

otkriven 95% članova CFR-a. Postoje još dva važnija cilja za koje zna manje od 75 članova; ovi ciljevi nisu nikad predloženi u pismenoj formi... Vjerovanje u vlastitu superiornost i formiranje jedne Vlade sa svjetskom armijom..."

CFR održava regularne, tajne sastanke koje uključuju vodeće članove i strogo izabrane goste. Povremeno, oni održe i javne sastanke da bi formirali dojam da su oni bezazlena organizacija koja organizira socijalne aktivnosti ("razmjena ideja... grupe privatnih građana...").

Čitajući Statut CFR-a može se zapaziti česta upotreba termina "non-attribution" ("ne pričaj drugima šta mi radimo i govorimo"). Sve što se zaista kaže na sastancima CFR-a ne smije (i ne dolazi) do medija.

Članovi CFR-a imaju mogućnost da koliko često žele, razgovaraju sa vodećim ličnostima Vlade. Bez obzira je li to Condly Rice, Collin Powell, gospođa Albright, ili Warren Christopher prije nje, ili George Schultz... Naravno, svi ovi sastanci su neslužbeni i daleko od očiju javnosti. CFR se informira o novostima u svijetu, a ministrima se daju upute...

"Kada vodeći članovi CFR odluče", piše admiral Chester Ward (knjiga "Kissinger on the Couch"), "da bi američka Vlada trebala usvojiti određenu politiku, onda se pokreće ogromna energija njihove infrastrukture... da bi razvila argumente za podršku novoj politici. Na drugoj strani, svaka opozicija se diskreditira, intelektualno i politički..."

Lista rukovodioca Savjeta ima nekoliko stotina imena. Među poznatijima:

- Direktori: Allen Dulles (1927-1969), David Rockefeller (1949-1985), Averell Harriman (1950-1955), Cyrus Vance (1068-1987), Zbignev Brzezinski (1972-1977), Peter Peterson (1973-1984, 1984-), Paul Volcker (1975-1979, 1988-1999), Henry Kissinger (1977-1981), George Bush (1977-1979), George Shultz (1980-1982), Warren Christopher (1982-1991), Brent Scowcroft (1983-1989), Alan Greenspan (1982-1988), Jeane Kirkpatrick (1985-1994), Richard Holbrooke (1991-1993, 1996-1999), George Soros (1995-) itd, itd...

- Na čelu odbora Direktora su najduže bili David Rockefeller (1970-1985) i Peter Petersen (1985 do danas).

Može se lijepo pratiti kako većina imena sa liste ima, prvo, dugogodišnje školovanje u Savjetu, i, kada su spremni, preuzimaju uloge ministara, "specijalnih predstavnika OUN", ambasadora, predsjednika međunarodnih banaka i OUN-ovih agencija...

Nekako nam se ova priča ponavlja. Bilderberg, Trilateralna Komisija, sada Savjet za vanjske poslove... Tajni i polutajni sastanci... predsjednici, bankari, korporacijski giganti...

Neki od njih su u svim organizacijama, neke u jednoj ili dvije...

Čini se da to ima nekog sistema.

Ima, ima. Itekako. Svijet nije ono što mislimo.

Sala za ples i prijem u Harold Pratt House u kojoj svoje sastanke održavaju članovi Savjeta za međunarodne poslove (CFR - Council on Foreign Relations).

Članstvo u CFR-u je uslov da se uđe u američko ministarstvo vanjskih poslova (State Department).

Okrugli Stol

Peti februar 1891. i ona proladna londonska noć: super-bogati Cecil Rhodes postaje isturenim liderom novoosnovanog "Okruglog stola", koji postaje srcem elitističkih organizacija, koje će se javljati kroz XX stoljeće. Iza scene su dvije još moćnije familije: Rotschild i Astor. Ovi finansijski magnati su omogućili upumpavanje dovoljnih količina novca da se razvije mreža elitističkih organizacija koje će zagospodariti svijetom.

Prva je pala Afrika.

Rhodes je bio na čelu South Africa Company, a zatim je osnovao i De Beers

Consolidated Mines i Consolidated Gold Fields. Bezobzirno pljačkanje juga Afrike bilo je na djelu. Da bi se osigurao, Rhodes je bio i premijerom Cape Colony. Cecil Rhodes je imao cilj, kažu njegovi savremenici, da stvori svjetsku vladu sa centrom u Britaniji.

(“...Tvrdim da smo mi, Englezi, suuperiorna rasa na svijetu i što više Planete naseljavamo, tim bolje po ljudsku rasu... Zašto mi ne bi osnovali tajnu organizaciju kojoj bi bio za cilj dovođenje cijelog neciviliziranog svijeta pod vladavinu Britanije i Sjedinjenih Država i time stvaranja jednog Anglo-Saksonskog imperija...” Cecil Rhodes, “Confession of Faith”, 1877.)

Cecil Rhodes, osnivač elitne organizacije “Okrugli stol”

Okrugli Stol je smrću Rhodesa 1902. dobio nasljednika: Alfred Milnera. On je zaslužan da se ostvari jedan od ciljeva Okruglog stola: stvaranje Južnoafričke Unije. Pljačka i genocid se nastavljaju sve do današnjih dana sa familijom Oppenheimer. Zlato, dijamanti, minerali... juga Afrike išli su u ruke šačice.

Rhodes je ostavio značajnu količinu novca kojom je osnovana fondacija za stipendiranje: Rhodes Scholarship. Riječ je o selektiranim studentima iz prekomorskih zemalja na univerzitetu Oxford. Najpoznatiji današnji stipendist je Bill Clinton. U njegovoj pratnji je i George Stephanopoulos, koji je bio Clintonov savjetnik u obje izborne kampanje.

Do 1915. godine Okrugli Stol ima svoje ogranke u Južnoj Africi, Kanadi, Americi, Australiji, Novom Zelandu i Indiji. U Americi su njihovi predstavnici finansijeri koji su došli iz Evrope: Rockefeller, J.P. Morgan i Edward Harriman. Oni su koristili kapital familija Rotschild i Payseur da bi izgradili vlastite korporacijske i bankarske imperije. I da bi upravljali američkom ekonomijom. Slično kao i Oppenheimer u Južnoafričkoj Uniji.

Homogenizaciji doprinose postojeće organizacije kao Skull & Bones Society (na Yale univerzitetu) koje vrše selekciju "novih" članova i treniraju nove generacije starim pravilima.

Poseban zamajac Okruglom stolu dalo je osnivanje "Instituta za međunarodne odnose".

U Britaniji je to bilo 1920., a samo šest godina poslije kraljevska kuća institutu daje atribut "kraljevski". Otada je britanski suveren formalno na čelu Kraljevskog instituta za međunarodne odnose. Godinu dana nakon britanskog, 1921., osnovan je američki pandan - CFR (o kome je već bilo govora).

Uloga Okruglog stola je da koordinira rad mreže elitističkih organizacija. Mrežu sačinjavaju sve one o kojima smo dosada govorili: Bilderberg Grupa, Trilateralna Komisija, Savjet za međunarodne odnose, Kraljevski institut za međunarodne odnose, Skull & Bones Society.

Tu je i niz drugih koje sada samo nabrajamo:

- Rimski Klub (za koji se naivno misli da je kreirao ekološki pokret. Aurelio Peccei, broj dva u FIAT-u, odmah do Bilderberga Agnellija, je startao ovu organizaciju po uputama Rockfelleru, prilikom njihovog susreta 1968. na Rockefellerovom imanju u Bellagio, u Italiji. Vodeći industrijalci kreću u kampanju da "spase planetu"?! Nešto tu ne štima.)

- Budimpeštanski Klub (na čelu sa Ervin Laszloom, kompanjom Pecceia. Što je Rimski Klub za ekologiju, to je Budimpeštanski Klub za spiritualizam. Ovo već postaje interesantno. Bogati formiraju organizacije koje bi vjerovatno, vremenom, iz potrebe, formirali obični građani. Ovako, bogati manipuliraju: navodno daju malo oduška energiji stanovništva, a u stvari, situaciju vode u smjeru koji im odgovara.)

- Komitet 300 (tri stotine najmoćnijih familija na planeti)

- Bohemian Klub (selektirana grupa američkih bogataša koja se godišnje sastaje u Bohemian Grove u sjevernoj Kaliforniji i u tajnosti donose odluke koje kasnije glatko prolaze u Kongresu; na primjer, Nixon i Reagan su se tu 1967. dogovorili da Reagan odustane od kandidature za predsjednika u korist Nixona).

Pored ovih, tu su i ostale polutajne i tajne organizacije i one za koje ne znamo da postoje. Mreža. Postoje indicije da je Okrugli stol u njihovom centru.

Otidimo još jedan korak dalje.

Tko je mozak svih ovih aktivnosti koje slobodno možemo nazvati "Manipulacija

ljudskom rasom"?

Komitet 300 (neki njegove članove zovu i "Olimpijci")?

Ili Veliki Druidski Savjet?

Ili Savjet tridesettrojice?

Ili Savjet (Council) od 9?

Ili, što idemo vrhu hijerarhije, "Savjet petorice"?

Savjet trojice??

Došli smo do vrha piramide. Na vrhu sjedi jedan, možda dvoje. I donose strateške odluke. Desetine elitističkih organizacija te odluke provode.

Stotine i hiljade korporacijskih vlasnika i medijskih giganata, kraljevskih porodica i finansijskih magnata, sindikalnih i kongresnih lidera... masoni, iluminati, bilderbergi, trilateralci, ambasadori i ministri...

Pokušajmo problem postaviti u historijsku perspektivu. I postaviti dva logična pitanja. Prvo, koji je njihov cilj i da li su ga ostvarili dosada?

Drugo, da li su te organizacije stvarno tako homogene kada se svakodnevno uvjeravamo kako se mase političara međusobno glože, korporacijskih lidera koji se međusobno bore jedan protiv drugog...?

Prvo pitanje oko cilja ovih organizacija. Dosada smo nekoliko puta ponavljali da je to stvaranje "Svjetske vlade". Ona formalno ne postoji. Neformalno, konci su u rukama elita kroz čitavu historiju. Dakle, nesumnjivo je da je cilj davno ostvaren. Pitanje je samo finesa: da li su društva više ili malo manje pod sofisticiranim diktaturama.

Drugo, u vezi međusobnog gloženja. Zamislimo aktivnost njujorške mafije. Na ulicama New Yorka sitni i krupni mafijaši se bore za područja, prevlast i veću zaradu u odnosu

na suparničke grupe. Ali, kada se glavne ribe nađu za zajedničkim stolom, onda se odluke glavnih donova slušaju i izvršavaju. Prioriteti se ne smiju ugroziti.

I treće, naizgled banalno pitanje. Zašto se piramida moći ne uzdrma ili sruši sa fizičkim nestankom njenih vođa?

Ponovo analogija iz života. Velike korporacije, kao IBM ili Ford, opstaju bez obzira što njihovi osnivači i predsjednici fizički nestaju. Nasljednici se biraju. Sa nestankom Rockefellera ili Rotschilda, drugi pripadnici iste ili srodnih loza preuzimaju ulogu.

Crna ruka

Proljeće 1993. godine. Hrvatska je u drugoj godini samostalnosti, ratni požar u Bosni bukti. U zagrebačkom časopisu intervju sa austrijskim ministrom vanjskih poslova. Potvrđuje da su on i nekolicina drugih pro-hrvatskih evropskih ministara i predsjednika vlada dobili prijeteća pisma iz Beograda. Potpisnik je bila "Crna ruka".

Interesantno je pratiti kako mali povremeno odigraju ulogu koju bi veliki željeli. A da mali toga nisu svjesni.

Na primjer, veliki odlučuju kad i gdje će započeti ratovi. Ko će pobijediti. I ko će ulagati u izgradnju porušenih ekonomija.

Kao tinejdžer bio je vrlo popularan i briljantan učenik. Pun energije, neumoran. Prijatelji su ga prozvali "Apis" ("pčela"). I taj mu je nadimak ostao čitav život. Nakon srednje škole odlazi u vojnu akademiju gdje ponovo nema konkurencije. Rijetkost je da neko po diplomiranju odmah bude prekomandovan u Generalštab. A to se desilo Dragutinu Dimitrijeviću.

Čitav svoj život imao je samo jedan cilj: stvoriti veliku Srbiju. Pukovnik Dragutin Dimitrijević Apis bio je centar srpskih revolucionarnih aktivnosti, konspiracija i atentata.

Kao dvadesetčetverogodišnjak pokušao je svoj prvi atentat. Kralj Aleksandar i njegova supruga su ga preživjeli 1901. Međutim, dvije godine kasnije, Apis je, sa svojim saradnicima, bio uspješni. Nakon Aleksandra dolazi novi monarh, kralj Petar, koji mu biva zahvalan za usluge. Apis postaje šefom obavještajnog odjeljenja u srpskom generalštabu.

Njegov prijatelj je pisao: "Niko ga nije mogao vidjeti... a opet, svako je znao da je Apis skriven iza svega što se događalo..."

Nakon tridesetogodišnje uprave nad Bosnom i Hercegovinom, Austrougarska se odlučuje da je u oktobru 1908. anektira. To je izazvalo trenutnu reakciju u Beogradu. U Gradskoj vijećnici, u prisustvu ministara, oficira i generala, formira se polu-tajna organizacija "Narodna odbrana". Cilj joj je bio da osnuje grupe koje će širiti anti-Austrijsku propagandu. Ogranci u Bosni ("Mlada Bosna"), Hercegovini, Sloveniji, Istri... zadaju dosta muke Austrijancima. Oni 1909. ultimativno traže od Srbije da prestane sa njihovim finansiranjem. Srbi se okreću Rusiji; "majka Rusija" još nije spremna za sukob sa silama zapadne Evrope te okreće leđa Beogradu. Nevoljko, "Narodna odbrana" postaje kulturnom organizacijom.

Nisu svi Apisovi pokušaji atentata bili uspješni. Hiljadu devetsto jedanaeste šalje atentatora u Beč da ubije cara Franju Josipa. Bezuspješno. U januaru 1914 pokušava likvidirati (s Mehmedbašićem kao izvršiocom) guvernera Bosne generala Potjoreka. Ponovo bezuspješno.

Nakon "Narodne odbrane" u maju 1911. započinje se mnogo ambiciozniji projekat: stvaranje "Crne ruke". Zvanično ime organizacije bilo je "Ujedinjenje ili smrt". Bila je tajna organizacija sa ciljem da, putem terorističkih akcija, ujedini svo srpstvo.

Posmatram pečat "Crne ruke": u sredini se vijori zastava sa mrtvačkom glavom. Na strani je nož, bomba i bočica sa otrovom. Na obodu pečata je natpis: "Ujedinjenje ili smrt", te V.C. Uprava ("vrhovna centralna uprava").

Osnivačkom skupu je prisustvovalo osam oficira (po četiri pukovnika i majora), novinar i vice-konzul . Apis je bio među njima i otada je uglavnom i bio ključni čovjek

organizacije.

Cilj "Crne ruke" je bio, naravno, stvaranje Velike Srbije. Na vrhuncu svoje moći, 1914, organizacija je imala (nagađa se) preko 2.500 članova. Trenirali su gerilu i sabotere i aranzirali politička ubistva. Organizacija se bazirala na ćelijama koje su se sastojale od 3-5 ljudi. Iznad njih su bili regionalni komiteti, zatim Centralni Komitet u Beogradu, i napokon, na vrhu, deseteročlani Izvršni Komitet na čelu sa Apisom. Članovi nisu znali jedni za druge, osim za par onih u istoj ćeliji. To je bio uslov da organizacija ostane tajnom. Jedini redovni sastanci su bili sastanci Izvršnog Komiteta.

Statut organizacije bio je rigorozan. Primjera radi:

Član 2: "Organizacija daje prioritet revolucionarnoj borbi..."

Član 24: "Dužnost je svakog člana da regrutira nove članove... za koje će odgovarati vlastitim životom"

Član 25: "Članovi organizacije neće se znati međusobno... osim članova Direkcija."

Član 27: "Članovi Organizacije moraju bezuslovno slušati komande nadređenih..."

Član 28: "Svaki član je obavezan prijaviti organizaciji sve što sazna, bilo iz privatnog ili poslovnog života, jer to može biti od interesa za organizaciju."

Član 29: "Interes organizacije mora stajati iznad svakog drugog interesa."

Član 30: "Stupanjem u Organizaciju svaki član mora znati da time gubi individualnost... Član koji pokuša iskoristiti Organizaciju za svoje parcijalne interese će biti kažnjen smrću."

Član 31: "Ko jedamput uđe u Organizaciju, više je nikada ne može napustiti."

Član 32: "Organizacija ima pravo da se finansira, ako treba, i oduzimanjem novca od svojih članova."

Član 33: "U sprovođenju smrtnih kazni, mjerilo će biti da se one izvrše sigurno i bez greške, bez obzira na način izvršenja."

Član 37: "Članovi ovog Statuta se ne mogu nikada promijeniti."

Krunski princ Aleksandar davao je entuzijastičku podršku (uključivo financijsku) radu "Crne ruke". Srpska vlada je bila dobro informirana o radu ove organizacije. S druge strane, mnogi njeni članovi su držali ključna ministarska i oficirska mjesta.

I tako dolazimo do one historijske tačke u kojoj se poklopiše dva interesa:

- s jedne strane, male, lokalne, terorističke organizacije, i...

- ...s druge strane, samog vrha piramide planetarne moći, koji je odašiljao signale krupnom kapitalu, korporacijskoj eliti i kraljevskim familijama.

U proljeće 1914., Apis krši Statut "Crne ruke". Bez odobrenja Izvršnog Komiteta, privatno, odlučuje da se izvrši atentat na Franca Ferdinanda, budućeg cara moćne Austro-Ugarske imperije. Nije bila tajna da je Ferdinand pripremao reforme koje bi dalje ugrožavale ideju o stvaranju Velike Srbije. I kada je najavio svoju posjetu Sarajevu za konac juna, planovi za atentat su se intenzivirali.

Ostatak priče je poznat. Princip, Čabrinović i Grabež su pripremani za atentat. U Sarajevo su poslani mjesec dana ranije. Kada je srpska vlada, a posebno predsjednik vlade Nikola Pašić, doznala za namjere "Crne ruke", izvršeni su pritisci da se od atentata odustane. Mislilo se da bi u sukobu Austrije sa Srbijom, Rusija ponovo okrenula leđa Srbima. Od Apisa je zatraženo da opozove atentat. On je to navodno i zatražio, mlako.

Princip, naravno, ubija prestolonasljednika. "Crna ruka" uspješno skriva svoju ulogu organizatora atentata. Mjesec dana kasnije Austrija objavljuje rat Srbiji; preostale evropske sile bivaju uvučene u Prvi svjetski rat.

Željeni scenarij je na djelu.

Slogan "Ujedinjenje ili smrt" uspješno je proveden u stvarnosti.

Ujedinili su se južnoslovenski narodi pod srpskim kraljem.

Smrt je formalno zadesila ideju Velike Srbije. I zamjenjena je idejom pan-slavizma.

A Apis?

On je odigrao svoju ulogu i formalno i ne-formalno je suđen pred vojnim sudom 1917, osuđen i pogubljen (u četrdesetoj godini). U junu 1917.

Ironija je da je razlog pogubljenju bio čisti fabrikat: pokušaj atentata na regenta Aleksandra. "Crna ruka" je zabranjena zakonski, njeni članovi su pozatvarani. Juni 1917. godine se smatra njenim krajem. Vlada je mislila da može odahnuti nad zgarištem nekad moćne terorističke organizacije. Ali...

Nova organizacija - "Bijela ruka" - formirana je od strane ekstremnih članova "Narodne odbrane". Ona je nastavila rad "Crne ruke" koristeći iste metode. Prvi veći "uspjeh" im je bio eliminiranje atašea u Londonu, Vojislava Petrovića. Koji je, gle vruga, pripremao knjigu koja je opisivala sarajevski atentat i historiju "Crne ruke".

I, sa stvaranjem prve Jugoslavije, "Bijela ruka" postaje sastavni dio državne mašinerije...

Dragutin Dimitrijević Apis bio je na čelu male terorističke organizacije čiji se interes poklopio sa onim sa samog vrha piramide planetarne moći... i krenuo je prvi veliki sukob svjetskih razmjera.

Masoni, Denverski aerodrom i Iluminati

Ozbiljna studija o masonima pokazuje da je riječ o konspiracijskoj organizaciji još od antičkog svijeta sa Nimrodom i planom o "svjetskoj vladi".

Korijeni "slobodnog zidarstva" su u drevnom Babilonu i Egipatskim školama misterija. Pet hiljada godina kasnije jedan od najviše rangiranih masona (33+ stepen) , George Bush Stariji, se može sresti na njihovim sastancima u Houstonu. "Drevne civilizacije su u ruševinama, ali naš, Masonski red, odoljeva vremenu i raste u utjecaju..." piše Veliki masonski komandant Albert Pike (na toj funkciji 1859-1891), u ezoteričnoj knjizi o Masonima u kojoj detaljno obajašnjava masonske stepene i njihove zadatke. (Masoni su ovu knjigu morali štititi pod prijetnjom smrti.)

Američki Kongres nepodijeljeno podržava sintagmu o "Novom svjetskom poretku" i sa Republikanskog (pretežno uticaj francuskih masona) i sa Demokratskog (britanski masoni) kraja.

Bista jednog od najpoznatijih američkih masona, prvog predsjednika SAD Georga Washingtona, ispred prostorija masonske lože u Washingtonu

Nižerangirani članovi nikada ne dokuće suštinu djelovanja organizacije. Stoga se s ove strane paravana masoni predstavljaju humanitarnim.

Tri su osnovna nivoa masonskih loža: Plava loža za inicirane sa tri početna stepena; slijedi York Rite sa deset stepeni. Iznad njih je Škotska loža sa ukupno 32 stepena inicijacije. Nakon toga slijedi 33-i stepen i hijerarhija sa, javnosti nepoznatim, brojem

tajnih nivoa.

Dnevno se procesi svode na kontrolu i usmjeravanje svih formi novih tehnologija; pokriveni su i sakralna geometrija, hiper-dimenzionalna fizika ili, pak, NASA.

(William Cooper, "Behold a Pale Horse" : "... postoji javna, ali i tajna strana NASE koja je kontrolisana od masona... Visokorangirani mason je njen direktor..."; takođe, Richard Hoagland, web site "Enterprise Mission", daje spisak astronauta koji su članovi masonskog reda.)

Da li su masonski simboli svuda oko nas?

Piramida sa (Luciferovim) okom u sredini koje sve vidi? Shell Oil, školjka ili sunce, koje se uspinje, sa zracima? Texaco Star ili masonski simbol? Exxon sa dva pridružena "x" , double cross, we're double crossed?

Novi aerodrom u Denveru. Do javnosti nije doprlo mnogo; jedna afera sa gradonačelnikom Grada kojeg je CIA potplatila (!?) sa 1.5 mil. dolara da izda sve potrebne dozvole za gradnju (prema knjizi, Rodney Stich: "Defrauding America") te niz grotesknih murala na zidovima aerodromskih holova. Detaljnijim pregledom slika (koje se mogu naći na: <http://anomalous-images.com/christo.html>) može se uočiti slijedeće:

- kamen sa posvetom graditeljima ima masonski simbol na sebi i u potpisu "New World Airport Commission"?!

- jedan od velikih murala ima tri kovčega sa mrtvim osobama; u prvom kovčegu je američko-jevrejska djevojčica sa biblijom u ruci, u drugom je američka indijanka, a u posljednjem je crkinja. U pozadini je spaljen grad i šuma, a djevojčica ispred nosi proročanstvo Maya u ruci koje govori o uništenju civilizacije.

- slijedeći morbidni murali prikazuju ratnika koji mačem uništava grad te djecu svijeta koji predaju svo oružje u ruke njemačkog dječaka. Time se, navodno, simbolično prikazuje da njemački tajni masonski red stoji iza radova u ovom Zapadnom Centru Novog Svjetskog Poretka.

Priča o aerodromu se nastavlja u mnogo luckastijim i fantastičnim objašnjenjima gradnje aerodroma, podzemnog grada na 4.5 kvadratne milje, 88.5 kvadratnih milja velikoj podzemnoj bazi dubokoj osam nivoa, Phil Schneider-u koji je radio u supertajnim vojnim podzemnim bazama Area 51 i Dulce (New Mexico), Naci simbolizmu, nizu nepristupačnih ulaza unutar aerodroma (na jednom je neophodno nošenje zaštitne biološke uniforme), misterioznoj sudbini velikog broja građevinskih radnika...

Još jednom natrag u historiju. Osnivač Illuminata (1776), Adam Weishaupt iz Bavarske, je autor Protokola o preuzimanju (ili zadržavanju) vlasti na Planeti. Navodno su Protokoli kasnije "podmetnuti" kao jevrejski dokument (čija se verzija može naći na: <http://abbc.com/protocols/indexen.htm>) sa židovskom strategijom vladanja svijetom, a Illuminati su se skrili unutar "slobodnog zidarstva".

Najbogatija familija na Planeti, Rothschildi, putem Illuminata kontroliraju političku sudbinu Evrope i svijeta. Ideja o ujedinjenoj, federalnoj Evropi je njihova. Putem Gordonstoun škole, Illuminati usađuju svoje ideje mlađoj generaciji. Princ Philip i Princ od Welsa su, primjera radi, pohađali Gordonstoun.

Prsti bogatih i moćnih Illuminata se prepoznaju iza glavnih procesa na Planeti bez obzira radilo se o američkim Federalnim rezervama, Novom svjetskom poretku ili atentatu na Kenedija.

Među masonskim "umjetničkim" muralima na Denverском aerodromu je i onaj posvećen balkanskom krvoproliću.

Razdragana djeca nose mačeve i automatske puške, zamotane u nacionalne zastave, koji su sijali užas... i šire se prema "crnoj" Africi, arapskom svijetu i azijskom kontinentu. Da li je ovim prikazana strategija masonskih elita za novi milenij?

Lobanje

April 2000. je u kinima obilježila premijera filma "The Skulls" (lobanje). Solidna reklama je prethodila njegovom pojavljivanju. Uvod filma donosi tekst:

"Tajna društva su plod tradicije na elitnim američkim univerzitetima. Ova udruženja postoje već skoro 200 godina i predstavljala su izvor za buduće predsjednike, senatore i vlasnike korporacija. Svake godine, manje od 1% najbogatijih i najuspješnijih studenata postaje članovima ovih ekskluzivnih društava čime im se garantira uspjeh u budućnosti i pomoć ostalih članova. Jednom član, zauvijek član..."

Sat i po filmske priče predstavlja triler sa temama o moći, ubistvima i ljubavima...

Scenarij za film je napisao John Pogue koji je imao iskustvo iz prve ruke dok je studirao na Yale University.

Nakon odgledanog filma pregledao sam reakcije vodećih kritičara. Nepodijeljeno misljenje petnaestak američkih novina je da je riječ o "kontradiktornom, absurdnom filmu, ne-preporučljivom za gledanje, lošoj priči itd..."

Šta to toliko žulja američki medijski establišment?

Mada to u filmu nigdje konkretno ne pominju, očito je da je elitistička organizacija "The Skulls" asocijacija na "The Skull and Bones Society" sa Yale University. Slične postoje i na: Princeton, Cornell, Penn, Brown, Harvardu itd. Iz "The Skull and Bones Society" se regrutuju kadrovi za tri daljnja elitistička udruženja: Bilderberg, CFR (Council on Foreign Relations) i Trilateral Commission (o njima smo govorili ranije i pritom istakli da su svi američki predsjednici u ovom stoljeću, osim jednoga, imali članstvo u ovim udruženjima). Nadalje, kadrovi sa Yalea, su: Bush Sr., Rockefeller, Luce ("Time"), Stanley ("Morgan Stanley), Davison ("Morgan Guaranty Trust"), Gates ("Union Pacific", "Boeing"), Davenport ("Fortune Magazine")... Svi su se oni zavjetovali na šutnju.

Prema tradiciji, poslednju godinu na Yaleu, selektira se petnaest (i svake godine, samo petnaest) novih članova. To daje broj od 2.500 članova u zadnjih 150 godina. Danas ih je oko 500 živih. Godišnji sastanci su u njihovom zamku na Deer Islandu na rijeci St. Lawrence River.

Govoreći o tradiciji, udruženje je osnovao general William Huntington 1833. sa Alphonso Taftom (koji je, opet, 1876. postao ministar rata). Taftov sin William Howard Taft je bio

jedini američki predsjednik koji je imao i funkciju vrhovnog suca.

I, korak unatrag, američki red "lobanja i kostiju" je proizašao iz njemačkog tajnog društva kao "Chapter 322". I tu dolazimo do Iluminata, istih onih koji su XVII i XVIII stoljećom vladali Evropom i za koje se tvrdi da su iza današnjeg "Novog svjetskog poretka".

Kip Nathan Halea, (prije više od 200 godina) diplomca Yalea i člana "The Skulls and Bones" nalazi se u okviru kampusa Yalea. Kopija kipa se nalazi i ispred sjedišta CIA-e u Langley, Virginia. I, na koncu, druga kopija se nalazi ispred Philips Academy u Andoveru, Massachusetts. U tu je školu, koje li "slučajnosti", išao George Bush sr., prije svog studija.

Sadašnji američki predsjednik, George W. Bush, jedvaprolazni "C" student, je pohađao Yale. Američki univerzitet broj 1. Tamo je studirao i njegov protukandidat na izborima 2004. demokratski senator John Kerry. I obojica su bili članovi "Lobanja". Za utjehu Kerryju u njegovom porazu na novembarskim izborima.

U ovoj se zemlji ništa ne dešava slučajno. Barem kada su elite u pitanju.

A ako na površinu izroni neko nepredviđeno, kao recimo onaj katolički američki predsjednik, onda se nađe dovoljno moćna koalicija da tu "grešku ispravi". Rodney Stich u svojoj knjizi "Defrauding America" daje detalje tajnog snimanja telefona Edgara Hoovera (četiri decenije sefa FBI-a). Na kaseti su glasovi Nelsona Rockfellera, Allena Dullesa (bivšeg ministra vanjskih poslova), Lyndona Johnsona (budueg predsjednika), mladog obavještajca CIA-a i biznismena George Bush-a i Hoovera. Godina? 1963!

Tema? Atentat na Kenedija.

Druga kaset, iz druge knjige (Nixonov sef osoblja H. Haldeman, "The Ends of Power", kasete iz afere Watergate) donosi novu potvrdu; Nixon traži da se zaustavi daljnje istraživanje FBI-a u aferi Watergate, jer bi to moglo otkriti njihovu umiješanost u "onu stvar sa Zaljevom Svinja". Prema Haldemanu, Nixon je atentat na Kenedija uvijek nazivao "The Bay of Pigs Thing". Na toj kaseti Nixon diskutira ulogu Bushovog partnera Roberta Mosbachera pominjući "Kubance" i "Teksašane". "Teksašani" su mu Bush, Mosbacher i Baker (Bushov ministar vanjskih poslova).

Globalna Unija

Nadam se da smo dosada dali dovoljno argumenata da konspiracijske teorije prihvatimo

kao konspiracijske činjenice. Članovi jezgra elitnih organizacija kao Bilderberg, Savjet za međunarodne odnose, Trilateralna Komisija... provode političku i ekonomsku dominaciju nad čitavim svijetom. Posljednjih decenija to je bilo pod imenom "Novi svjetski poredak".

Stariji predsjednik Bush je bio zadnji u nizu američkih predsjednika koji je taj termin neumorno upotrebljavao.

Nakon njega, terminologija se promijenila.

("Kralj je mrtav, živio kralj"): "Novi svjetski poredak" se više ne pominje u medijima; taj elitni kod je sahranjen. Novi kod je: "Globalna Unija".

Svjetska oligarhija je odlučila da se javnost okreće protiv termina "Novog poretka" i izbačen je novi, mekši, sofisticiraniji.

Misli se da će javnost lakše progutati upotrebu termina kao: "Globalno tržište", "Globalna ekonomija", "Globalno selo", "Globalni interesi", "Globalni pokreti", "Globalne potrebe" itd. Ukratko, globalizacija!

Kada je Evropska Ekonomska Zajednica (EEZ) 1992. promijenila ime u Evropska Unija (EU), izgledalo je da je riječ o pukoj promjeni imena.

Međutim, koincidencija i slučajnost nisu uobičajene pojave kad je riječ o interesima elite. Mاستrihtski Sporazum iz 1992. donio je zapadnoj Evropi jednu, Centralnu banku u Frankfurtu. Jedan monetarni sistem. Jedan pravosudni sistem. Jednu vladu. Jedan Ustav. I jednu armiju u nastajanju (koja će zamijeniti sadašnji NATO.)

Evropska Unija!

Kada je bosanski milijenik Bill Clinton pravio turneju po zemljama Latinske Amerike u oktobru 1997, to je bilo doba pripremanja Unije zemalja (obje) Amerike. Govorio je o potrebi "...zone slobodne trgovine od Aljaske do Čilea".

Četiri godine kasnije, njegov "politički i ideološki protivnik", novi predsjednik SAD, George Bush Mlađi, nalazi se u Kanadi, u gradu Quebecu. Tridesetčetiri predsjednika država i vlada svih zemalja južne i sjeverne Amerike (osim Kube) potpisuju "Sporazum

o slobodnoj trgovini... kojim se uspostavlja zona slobodne trgovine od Aljaske do Čilea."

Cilj "Sporazuma..." je stvaranje "Američke Unije" do 2005. godine.

Američka Unija!

"Tigrovi jugoistočne Azije", zemlje ASEAN-a bi, zajedno sa Japanom, slijedeći tu logiku, trebali osnovati Azijsku Uniju.

Bivše sovjetske republike ne bi trebalo biti teško vratiti na neku formu rusko-sovjetske Unije.

I tako stigismo do naslova ovog priloga. Globalna Unija!

Da li je rok koji je jezgro elite odredilo, godina 2015!, realan za stvaranje Globalne Unije? Da li će do tada novac kolati bez ikakvih nacionalnih zapreka?

Nemam ništa protiv svijeta bez nacionalnih (odnosno plemenskih) granica. Čak, štaviše, to bi i trebao biti cilj: stvaranje jedne, planetarne, ali humane civilizacije. Jednako spiritualno i materijalno bogate. U kojoj se neće dešavati da manji broj ima enormno, a milijarde gladuju ili umiru od izlječivih bolesti.

Problem nastaje kada tu ideju realizira elita koja je dosada manipulirala čovječanstvom. I to ima namjeru raditi ubuduće. Sa svojim kapitalom. I sa znanjem koje skrivaju od prosječnog građanina.

Globalni svijet u rukama elite je svijet u kojoj postoji elita na jednoj i masa na drugoj strani. Staljin je ne tako davno pogubio i raselio desetine miliona pripadnika srednje klase u Sovjetskom Savezu i stvorio dvo-klasni sistem: elitu i seljaštvo. Srednja klasa polako erodira i u SAD-u. Šokovi na berzi, u posljednje 4 godine (2001-2005), su kontrolirani. Rezultat: nekolicina onih koja je znala (i usmjeravala) šta će se dešavati uvišestručila je vrijednost što je imaju. Mali dioničari, prosječan svijet, izgubio je svoja "mala bogatstva" u kratkom roku.

Vlada američkog predsjednika George W. Busha je objelodanila postojanje tajne Agencije Information Awareness Office (IAO) na čijem je čelu admiral John Poindexter, nekadašnji član Reganovog tima, koji je svojevremeno osuđen za protuzakonito djelovanje. Ova Agencija kao svoj logo ima masonsko svevideće oko i piramidu koji nadgledaju globus.

Francis Bacon

Prvom polovinom šesnaestog stoljeća Engleskom vlada kralj Henry VIII. Iz braka sa prvom suprugom Katarinom (od Aragona) imao je samo kćer, ali ne i nasljednika. Pokušao se razvesti i potražiti sreću s nekom drugom. Ali... Papa Klement VII je odbio da odobri razvod.

(Doba je vladavine katoličanstva i na britanskom otočju, a Henry je od pape dobio titulu "Branioca vjere". Ironično, istu titulu i danas ima britanski monarh. Bez obzira što je protestantizam odavno dominirajući među Britancima.)

Ljut na papu, Henry naređuje parlamentu da kreira Englesku crkvu nezavisnu od Rima. Sebe je postavio na čelo novoformirane Crkve (Act of Supremacy, 1534.). I započeo progon katolika. Dobio je željenog sina, Edward-a, koji nasljeđuje oca na tronu. Slabog zdravlja, Edward umire u petnaestoj godini. Njegova polusestra Mary ("krvava

Marija") postaje kraljicom i ona progona protestante. Nakon njene smrti, na prijesto dolazi još jedna Henryjeva kćer: Elizabeta Prva. Ova opet nastavlja krvavu familijarnu tradiciju: ovaj put stradavaju katolici.

Fina familija, nema šta.

O kraljici Elizabeti kružila je fama da je čitav život bila djeвица. Interesantna verzija za publiku. Mene zanima ona druga po kojoj je, iz njene veze sa ljubavnikom Robert Dudleyom, rođen Francis Bacon.

Nesumnjivo, najvažniji čovjek čitave ere. Francis Bacon je bio Veliki Majstor Engleske Masonske loze, otac moderne nauke, vjerovatni autor "Šekspirovih" djela. Bio je pokretačka snaga u širenju masonskog pokreta Evropom tih decenija.

Francis je podignut u familiji Bacon (Nicholas i Anne), dobio grofovsku titulu (viscount od St. Albanija) i postao engleskim "premijerom" (Lord Chancellor of England). Iako nije ni toliko bitno da li mu je mati bila kraljica, njegov uspon na vrh i utjecaj koji je imao, nisu plod slučajnosti.

Nakon Elizabetine smrti, James I ujedinjuje engleski i škotski tron 1603. Bacon, ne da nije izgubio na utjecaju, već je dobio. Pod "visokim" kraljevim pokroviteljstvom, zajedno sa Robert Fluddom, prevodi Bibliju i otada u štampu ide i danas dominirajuća verzija Biblije poznata kao "King James verzija".

Analizom ove verzije (studija iz 1881.) i poređenjem sa starijim verzijama, ustanovljeno je da je Bacon napravio 36.191 grešku u prevodenju. Hm? Najškolovaniji čovjek tog doba pravi desetine hiljada grešaka? Očito da je bila riječ o još jednom preuređenju "svete knjige".

Bacon se smatra i ocem moderne nauke. Riječ je o (još uvijek dominantnom) pogledu na svijet koji se samo fokusira na fizički/materijalni nivo egzistencije. "Postoji samo jedan svijet i to naš...Postoji samo pet čula i to je sve". Bazirano na njegovim uputama kasnije se u Londonu osniva Kraljevski Institut koji je određivao putokaz službene naučne misli u narednim stoljećima. Iz Bacon-ovog doba, još dva masona su udarali temelje naučnim procedurama: Isaac Newton i Robert Boyle (Veliki Majstori lože Priory of Sion).

E sad, zašto je Francis Bacon toliko bitan?

Zato što formira dva suprotstavljena pogleda na svijet:

- "naučni", materijalistički
- dalje dijeli kršćansku crkvu vlastitom verzijom Biblije

Slučajno?

Nimalo. Veliki majstor Francis Bacon imao je pristup tajnim znanjima, spiritualnim učenjima i tehnikama. I bio među šaćicom onih koji su odlučivali u kome smjeru da se kreće dominacija nad većinom. Primjeniti klasični sistem kontrole: "Zavadi, pa vladaj".

Protestantsko-katolički-kalvinistički ratovi haraju Evropom, stradavaju stotine hiljada. "Materijalistički" i religijski pogledi na svijet produbljuju razdor u socijalnom tkivu. Sve do danas. Globalna kontrola se lako uspostavlja nad podijeljenim stanovnicima Planete.

(Slijede navodi iz knjige David Icke-a: "The Biggest Secret", 1999)

"Astrolog kraljičin bio je John Dee, mason koji je praktikovao crnu magiju. John Dee je putovao širom Evrope dajući zamah masonskom pokretu. Bio je prislan sa habsburškim carem Rudolfom Drugim, takođe okultistom. Prilikom susreta u Pragu, John daje caru ilustrirani rukopis napisan u kodu. Autor je bio Roger Bacon (ne Francis), franciskanski sveštenik iz 13. stoljeća. Crkvene vlasti bile su ogorčene na Bacona koji je u ovoj knjizi izlagao sasvim nove ideje, razmišljanja, proročanstva. Knjiga obiluje najavama sprava kao što su mikroskop, teleskop, automobil, podmornica, avion... Zastupa vjerovanja o Zemlji kao lopti, umjesto ravnoj plohi.

1912. godine ovu ilustriranu knjigu kupuje Amerikanac Wilfred Voynich i ona postaje poznata kao "Vojničev rukopis". Napravio je desetine kopija koje je poslao ekspertima. Oni su zaključili da većina od stotine prikazanih biljaka uopće ne rastu na ovoj Planeti... da pojedine ilustracije, gledane pod mikroskopom, nalikuju nepoznatom tkivu... i da pojedine ilustracije prikazuju druge zvjezdane sisteme nepoznate dotadašnjoj nauci..."

Ovaj rukopis je samo jedan u nizu koji su bili dostupni elitnom krugu... koji je držao mase u potpunom neznanju.

Znanje je moć. Ako posjeduješ znanje, a drugi ne, ti si onaj koji ima moć. Zašto bi onda hijerarhija željela informiranu masu?

Nije zgoreg ovdje pomenuti da je upravo Francis Bacon inicirao "lov na vještice", proganjajući i spaljujući desetine hiljada onih koji su smatrani vidovitima, imali razvijeno "šesto čulo", moć intuicije, predviđanja i prorokovanja. Pod religijskim plaštom uspjevao je zatomiti svaki duhovni uzlet iz pučanstva.

William Shakespeare je, kako nas historija književnosti uči, vjerovatno najistaknutiji autor svih vremena. Opus mu je veličanstven i odaje osobu sa univerzalnim znanjem, poliglotu (francuski, italijanski, španski, danski, latinski, grčki i, naravno, engleski), mislioca koji je imao more pročitanih knjiga iza sebe. Usto i osobu koja je proputovala tada poznati svijet.

Milioni ljudi posjećuju maleni Stratford u spomen ovom velikanu.

Šekspira su slikali različiti umjetnici pri čemu je svako imao bitno različiti doživljaj kako je izgledao ovaj književni bard. Zapravo, ne postoji autentični portret Šekspirov!?.

I ne samo to.

Ono što je autentično i poznato, je slijedeće:

- Šekspirovi roditelji bili su nepismeni;
- Šekspir je bio potpuno nezainteresiran za svoje školovanje;
- Njegova kćer, Judith, bila je potpuno nepismena i u svojoj 27. godini;
- Seoce Stratford nije imalo škole koje će nekome pružiti solidnu mogućnost obrazovanja;
- Postoji samo šest primjera Šekspirovog originalnog rukopisa; riječ je o njegovim potpisima, od kojih su tri na njegovom testamentu. Potpisi odaju primjer čovjeka koji je nevjest pisanju. Usput, njegova ostavština se sastoji iz kreveta, srebrne kuhinjske posude ... ni riječi o književnom opusu;
- Tokom svog života Šekspir nije napustio Englesku;
- Šekspir nije imao svoju kućnu biblioteku iz koje bi crpio znanja;
- Prema kazivanju njegovog školskog kolege Ben Jonsona, Šekspir je znao "vrlo malo latinskog i još manje grčkog".

Šekspirijanski opus očito je pripadao nekome drugome. Nekome ko je bio posvećen fantastičnom rangu knjiga i iskustava stečenih kroz putovanja. Francis Bacon se nameće kao logičan izbor.

Prema nekim autorima (Manly P. Hall) Bacon je čak i u pisanim "Šekspirovim" komadima nebrojeno puta ukazivao da je on stvarni autor. Ali, u seriji kodova.

Baconov ezoterični broj je bio 33. Na samo jednoj stranici djela "Henri Četvrti", ime Francis se pojavljuje 33 puta. U komadu "Folio 1623" Baconovo kršćansko ime se pojavljuje 21 put na stranici 56 (brojevi 21 i 56 su simbolično značajni u tarotu, kojeg je Bacon bio majstor). Ide se toliko daleko da se tvrdi da se "čitav Šekspirov opus može posmatrati kao sistem tajnih učenja te rituala masonskog reda" (Manly P. Hall: "The Secret Teaching of All Ages"). Naravno, detaljno tumačenje omogućeno je samo probranima; onima koji mogu čitati tajni kod.

"Čitav svijet" slavi polupismenog seljaka koji se nije znao ni potpisati kako treba i ide u pohode da vidi rodnu kuću čovjeka koji nije napisao "Šekspirova djela".

Ali, moć zvaničnih priča je toliko uvjerljiva da bajke postaju "historijom".

A sve to da bi se kontroliralo ponašanje stanovništva.

Šta još u historiji nije istina?

Skoro sve!

Francis Bacon (1561-1626), Veliki Majstor engleske Masonske lože, otac moderne nauke, prevodilac i danas dominantne verzije Biblije, stvarni autor Šekspirovih djela, promotor masonskih ideja u Evropi i kreator londonskog Kraljevskog Instituta koji određuje putokaz naučne misli vec stoljećima.

Kuća Windsora

Kada su pripremali krunisanje, onda su iz Londonske Kule donijeli sve rekvizite: krunu, ogrtače, nakit, kraljevsko žezlo i kuglu... Svi su oni prenoćili u prostoriji poznatoj kao "Jeruzalemska odaja" Westminsterskog dvorca. Ista ona soba u kojoj su prevodila Biblija u doba kralja Jamesa Prvog, pod dirigentskom palicom Francis Bacona.

Samo, ovaj put, datum je: drugi juni 1953.

Zvanična verzija kaže da je riječ o monarhu samo simbolične moći. Njena uloga je proceduralna; bez stvarnih političkih prerogativa. Formalno je bogata, ali većina njenog posjeda pripada državi. I tako dalje, i tako dalje. Monarhija je tu samo kao podsjećanje na historijske dane kada je Britanija vladala svijetom.

Kuća Windsora je toliko bogata da je gotovo nemoguće opisati šta sve imaju. Njena titula "najbogatije žene na svijetu" nije dovoljna da iskaže riječima priču. Zemlje, dvorci, kuće i apartmani, umjetnička blaga i dragulji. Neki od njih joj pripadaju direktno, a neki su formalno u vlasništvu države. To joj omogućava da ih može poklanjati ili prenositi na naredna koljena bez plaćanja poreza.

Ona ima preko 300 (tri stotine!) rezidencija. Tu su dvorci i palače, kao: Buckinghamska palača, Windsorski dvorac, Kensingtonska palača (u kojoj je princeza Diana živjela), palača St. James (baza princa Charlesa), edinburgski Holyrood House, dvorac Balmoral u Škotskoj... Ona je vlasnik imanja Duchy of Lancaster koje se proteže na 40.000 hektara ogromne vrijednosti. Sin Charles upravlja sa 44.000 hektara Duchy of Cornwall. Parlament je 1988. dozvolio da se neki od ovih prvorazrednih terena mogu prodavati.

Simbol za dijamant je nesumnjivo Koh-i-noor dijamant, kojega je kraljica Viktorija dobila 1851. kada je (engleska) Istočnoindijska Kompanija porazila pandabskog maharadu. Naši englesko-južnoafrički poznanici Cecil Rhodes i Alfred Milner nisu htjeli zaostati pa su poklonili tadašnjem suverenu ogromni dijamant Kullinen...

Najmanje 7 000 umjetničkih slika i preko 20 000 crteža starih majstora su u vlasništvu Kraljevskog Trusta kojeg Ona kontrolira. U Njenom osobnom vlasništvu je ogromna kolekcija koja direktno ide Njenim nasljednicima.

Zapravo, niko i ne zna šta sve Ona posjeduje. Parlamentu je zabranjeno i diskutirati o Njenom privatnom vlasništvu. Na taj način Ona može nesmetano obavljati transakcije.

A Njen portfolio je kolosalnih razmjera. Investicije su globalnog karaktera. A Ona je u poziciji da ima privilegirane informacije koje joj omogućavaju da investira gdje je profitabilno. Dnevno joj podnose izvještaje obavještajne službe. Nemojmo sumnjati da Ona tu šansu ne koristi.

Godine 1977. Bank of England je kreirala kompaniju Bank of England Nominees (BOEN) kojoj je zadaća bila da investira za Njene interese. Kuća Windsora je osobito

imala profitabilnu vezu sa gradom Londonom u poslednjih 200 godina. Vodeći bankari i finansijski magnati (među kojima i Rothschildi) sa evropske i američke strane (Morgan, Harriman) savjetovali su Nju i Njene prethodnike gdje ulagati i šta kupovati.

Analitičari (Philip Beresford: "Book of the British Rich") tvrde da Ona ima kapitalne investicije u džinovskim korporacijama poput: Rio Tinto (najveća rudarska kompanija na svijetu), Royal Dutch Shell (najveća evropska korporacija), ICI, British Petroleum, General Electric...

Interesantna je priča koja je ostala zabilježena u analima američkog Senata. Naime, senatov Komitet za vanjske poslove je 1976, pod predsjedanjem Frank Churcha, razotkrio aferu sa Rio Tintom koji je formirao kartel 1971. sa namjerom da fiksira cijenu urana. (Prisjetimo se, doba je uoči naftnih sokova, nuklearne centrale su u zamahu, uran postaje vitalan energetski materijal.)

Rio Tinto, preko svoje kompanije Mary Kathleen Uranium of Australia, ohrabruje australijske domoroce - Aboridane da okupiraju zemljišta bogata uranom i da se prestane sa proizvodnjom. Na taj način cijena uranu skače i Rio Tinto profitira. Nedostatak urana je izazvao pometnju u nekim drugim kompanijama, kao u američkom Westinghouseu, koji je zatražio sudsku akciju protiv Rio Tinta. U Britaniji su se oglušili na sudski poziv nakon što je Dom Lordova (pod Njenom kontrolom) odbacio mogućnost suđenja na britanskom tlu. Westinghouse je pokušao sa tužbom na Australijskom kopnu. Tadašnji premijer, Gough Whitlam, bio je blagonaklon prema američkom zahtjevu. Kad, odjednom, australskog premijera smjenjuje guverner kojeg je Ona postavila! Guverner je bio Sir John Kerr; nova australijska vlada smjenjuje staru, i među prvim odlukama je ona o ne-nadležnosti suda u slučaju sa uranom.

I kaže se da Ona nema političke moći? A pogotovo da je nema u nekadašnjim kolonijama?

Naravno, dio bajkice je uvjeriti ljude da Ona nema moći. Ali kada dođe do nevolje, onda se otkrije da Ona ima itekakvih političkih poluga.

(Usput, John Kerr je bio visoki britanski obavještajni oficir. Ona ga je postavila za člana Kraljevskog Viktorijanskog Reda za učinjene zasluge. Kasnije je pod čudnim okolnostima stradao. Prema knjizi Peter Jonesa: "The Obedience of Australia", 1995, ubijen je da ne bi odao istinu o slučaju premijera Whitlama.)

Naravno, Ona ima masivne investicije u Americi, koje se protežu još iz doba kraljice Elizabete Prve i Jamesa Prvog (djelovanje Virginia Company). Ono što procuri u javnost kaže da Ona:

- posjeduje najveću svjetsku plantažu u Missisipiju, "Delta and Pine Co." (prema Kongresnom izvještaju, 1966);**
- ima u vlasništvu većinu nekretnina grada New Yorka, na primjer Teatarski Distrikt, 42**

Ulica... (Izvor: "New Yorker Magazine")...

(Ponovo David Icke: "The Biggest Secret")

"...Ona predsjedava i rukovodi sastancima svog Tajnog Savjeta (Privy Council). Članovi su prinčevi Philip i Charles, nadbiskub od Kanterburija i predsjednik vlade. Devet službenih sastanaka se održava godišnje. Vladini ministri joj podnose izvještaj o mjerama koje kane preuzeti... tražeći Njeno odobrenje. Ovo je Tajni/Privatni Savjet i sastoji se od najužeg kruga političara i plemstva... Oni stoje poklonjeni, u redu, čekajući da se rukuju s Njom. Oni se zaklinju da će se sve odluke držati u tajnosti..."

"... Još jedno vozilo Windsora za globalnu manipulaciju su Agenti Krune. Organizacija je osnovana 1833. da vodi dnevne poslove za Imperiju. Bankarske, administrativne i nabavljачke poslove... I danas su jako aktivni: vode carinske poslove za Mozambik, njihova kompanija Europe SA rukovodi ekonomskom rekonstrukcijom Bosne... snabdjevaju mirovne trupe UN-a u Angoli i Bosni... Što je više ratova i konflikata, to je više novca za agente Krune..."

Lista Njenih veza i utjecaja na korporacije, banke, masonske organizacije i sl. nema kraja.

Dokaza da Ona stoji iznad i izvan zakona, britanskih i stranih, je mnogo.

Prisjećam se, na polaganju zakletve za američko državljanstvo, tražili su da se odrekemo bilo koje druge zemlje i suverena. I ne samo to. Amerikanci ne mogu primiti titule od strane drugih država bez dozvole Kongresa.

Ipak... Lista onih koji su primili Njenu zahvalnost za pokazani doprinos, je reprezentativna:

- Henry Kissinger, Zapovjedni Vitez reda St. Michael i St. George**
- Brent Scowcroft (Kissingerov i kasnije Bushov proteže), Počasni Vitez Britanskog Carstva**
- George Bush, počasni Vitez Velikog Križa reda Pročišćenja**
- Ronald Reagan, ista titula kao i Bush**

(Zvuči bizarno, zar ne? "Red pročišćenja"?! Idući unatrag u historiju, može sa naći objašnjenje da su masonski vitezovi bili okupani, "pročišćeni" prije odlučujućih krvavih bitaka.)

- generali Norman Schwarzkopf i Colin Powell, finansijski magnat Paul Mellon dobili su

titulu počasnog Viteza britanskog Imperija...

Do svoje dvadeset šeste godine bila je Elizabeth Alexandra Mary Windsor.

Nakon toga: kraljica Elizabeta Druga. "Popularna i omiljena".

Kraljica Elizabeta Druga je najbogatija žena na svijetu sa kapitalnim investicijama u džinovskim korporacijama te na čelu mreže međunarodnih političkih i obavještajnih institucija.

Tajni jezik simbola

Francis Bacon je, preuređujući Bibliju, potpuno ispustio tri starozavjetne knjige Enoha, drevnog proroka. Prema Enohu, dva superiorna bića, Azazel i Semjaza, uručuju ljudima "božje" znanje.

Antički motiv preuzimanja znanja od "bogova" prikazan je herojskim figurama (na primjer, Prometej) koje uzimaju plamen (znanje) i daju ga ljudima. Tačnije, izabranjoj

nekolicini. Elitama!

Plamen je vodeći elitistički i masonski simbol. Zajedno sa suncem, piramidom, otkinutim vrhom piramide (trokutom) sa sveprisutnim okom u sredini, zatim obeliskom i kupolom.

U knjizi dosada neprestano govorimo o elitama. Prvo, da one postoje. Drugo, da imaju piramidalnu strukturu. Treće, da imaju bogatstvo. Zatim, političku moć. Da prekrajaju historiju. Da imaju pristup tajnim znanjima.

Danas ćemo govoriti o njihovom tajnom jeziku, jeziku simbola.

Svaka naša izgovorena i napisana riječ, statua ili znak predstavljaju oblik misaone ili materijalizovane energije. A energija se može prikazati kao vibracija. Svaka vibracija komunicira sa našom svijesću i podsvjesću. I podiže (stimulira) ili spušta naš energetski nivo. A za naš razvoj (duhovni i fizički) je potrebna energija.

Razmišljajmo o sebi kao o energetskoj lopti. Hrane nas vibracije s kojima se dnevno susrećemo. Što upečatljiviji simbol, jača vibracija.

Ispred Rockefellerovog Centra u New Yorku nalazi se zlatna statua Prometeja koji drži plamenu baklju.

Posmatram fotografiju: ljepuškasti, dobro građeni mladić, u zlatnoj gondoli, sa plamenom u desnoj ruci, ispred ogromnog nebodera. Zlato je solarni metal "bogova". Prometej je naravno simbol prenošenja znanja od superiornije civilizacije na izabranu grupicu homo sapiensa. Za Rockefellerre ovo nije obična statua. Riječ je o simbolu Projekta u kojem su oni jedni od vodećih stubova: Projekta manipulacije čovječanstvom.

Kip slobode na ulasku u njujoršku luku je poklon francuskih masona i simbolizuje plamen "prosvjetljenih" elita.

"Kip slobode" na ulazu u njujoršku luku: neprikosnoveno ona stoji već preko 130 godina sa vječnim plamenom "slobode". Da li je ona simbolom slobode u "zemlji sloboda"? Ili je, kako neki autori tvrde, poklon francuskih masona, i simbolizuje plamen "prosvjetljenih" koji kaže: "Mi kontroliramo ovu zemlju i to vam pokazujemo ovim kipom, ali vi ste suviše glupi da bi to shvatili!" (Navod iz Ickeove knjige "The Biggest Secret").

Poredim fotografije dva "kipa slobode": njujorškog i onog pariskog: oba su na otočićima, onaj francuski je na Seni. Razlike nema. Visoko uzdignuta desna ruka sa plamenom bakljom, u lijevoj je knjiga, antička haljina pada do poda, oko glave su "sunčevi zraci".

Sunčevi zraci su simbol sunca iz babilonskih vremena. Današnji "kipovi slobode" su reprezentacija drevne kraljice Semiramide sa suncem iza glave.

A Semiramida je, sa svojim suprugom Nimrodom, osnivač Babilona. Nimrod je okrutno vladao teritorijem Sumera, Akada, Babilona i Asirije. Za njih dvoje se tvrdi da su bili "giganti" ili "titani" (ne čudi da su ih se homo sapiensi plašili). Oni su od antičkih vremena do danas glavna božanstva masonima i ostalim tajnim, elitističkim društvima.

Semiramida je često zvana i "kraljica Raja" (Rea), djevica-majka, My Lady (latinski Mea Domina - Madona). Nimrod je predstavljan kao Bog, Otac, Drakon, Đavo.

Bajkice o nastanku čovjeka, Isusu i kršćanstvu, dobru i zlu, ovdje prestaju. I počinje priča o religijskoj i svjetovnoj manipulaciji. Koja je i danas na djelu.

"Vječni plamen" kojeg tako često srećemo na grobovima poznatih je naredni elitistički simbol. Kada su ubili predsjednika Kenedija, zapalili su plamen koji i danas gori na Arlingtonu. "Potpisali su se!".

Dvije male "statue slobode" drže vječnu vatru na mjestu gdje je princeza Diana ubijena (tunel Pont de L'Alma, u Parizu).

A olimpijski plamen? Koji nam je tako zaustavljao dah. I kada smo ponosno mahali olimpijskim zastavama. Sarajevo 1984? Samo osam godina prije pravog ratnog požara. Slučajnost?

Ili, izbor olimpijskog kandidata na stogodišnjicu Igara. Svi su očekivali da će to biti Grčka. Umjesto Atine, mjesto održavanja je dobila Atlanta. I to neposredno nakon Los Angelesa. Razlog: masoni kažu da je Atlanta njihov glavni centar za "Istočni sektor" (Denver u Koloradu, pokriva "Zapadni sektor"). I milioni dolara su potrošeni na unapredjenju infrastrukture i puteva da bi Atlanta bila spremna za XXI stoljeće.

Da li se stvarno sve zna unaprijed? I da li se sve odvija prema unaprijed utvrđenom scenariju? I da li postoji simbolika za izbor svakog od domaćina najvećeg sportskog događaja u svijetu?

Ili se sve, eto, odvija slučajno?

Slijedeći ključni elitistički simbol je piramida i piramida sa okom.

Najčuvenije mjesto tog sveprisutnog simbola nalazi se na novčanici od jednog američkog dolara. Ovaj simbol prisutan je u Evropi od antičkih vremena. Na američku novčanicu ga je "progurao" visokorangirani mason, predsjednik SAD Franklin Delano Roosevelt 1933.

Američka novčanica od jednog dolara vrvi masonskim simbolima

Posmatramo li pod povećalom otkinuti vrh piramide sa okom, može se primjetiti da tekstura oka ne naliči ljudskom oku. Ko nas onda posmatra?

Oko simbolizira barem dvije stvari:

- prvo, tzv. "treće oko" koje se nalazi u sredini našeg čela; tu je jedna od energetskih čakri u našem tijelu. Ta čakra je važna, jer predstavlja vezu sa našom psihom, duhovnim bićem;

- drugo, oko koje sve vidi, je oko Lucifera ili Horusa (prema egipatskoj legendi, Osirisa je ubio Set, a Horus je ubio Seta pri čemu je izgubio oko).

Latinske riječi iznad i ispod piramide najavljuju "dolazak novog sekularnog reda".

"Novog svjetskog poretka?"

S desne strane piramide je slika orla raširenih krila. Orao je simbol najznačajnije svjetske masonske loze (Scottish Rite of Freemasonry). Jednoglavi ili dvoglavi, svejedno. Oba su simboli Nimroda.

Daljnja analiza dolarske novčanice vodi nas ka tajnom broju 13. Riječ je o drevnom

mističnom broju posebnog značenja za elite. Trinaest je zvijezda iznad orlove glave, 13 je slova u latinskom motu (E Pluribus Unum), isto tako u motu (Annuit Coeptis). Orao drži 13 listova u jednoj nozi, i trinaest strijela u drugoj...

Na prednjoj strani novčanice je, naravno, "otac nacije", jedan od osnivača masonskog pokreta u Americi, George Washington.

Najveći Internet provajder u svijetu je AOL-American On-Line: Njihov simbol? Piramida (trokut) sa stiliziranim okom!

AOL je kupio najveći kulturno-zabavno-informativni kompleks na svijetu: Time-Warner-CNN. Časopisi, filmovi, vijesti.

Ujutro vrtim TV vijesti prije nego što krenem na posao. CBS u donjem lijevom uglu prikazuje svoj simbol. A on je (ovo već postaje monotono): stilizirano oko...

Promatraju nas sa Interneta, televizije, radia, časopisa i novina, iz zabavnih parkova...

Logo američke TV stanice CBS sa svevidećim okom

Obelisk i kupola. Simboli muške i ženske energije. Obelisk je antički simbol za falus i sunčevu energiju. Kupola je simbol maternice i mjesečeve energije.

Američki predsjednik sjedi u ovalnom ofisu i direktno gleda na obelisk (Washington Monument).

Masoni, "graditelji", su vrlo dobro poznavali moć geometrije i fokusiranja energije na jednom mjestu. Kupola privlači i zadržava energiju (slično kao i piramida). Kupola, "dome" je na grčkom "Mjesto Bogova". Velike katedrale su građene oko ogromnih kupola.

Kupole Svetog Petra u Vatikanu, crkva Svete Marije u Firenci, katedrala Svetog Petra u Londonu i Parizu, zgrada Kongresa u Vašingtonu...

Planovi ulica u vodećim gradovima Zapada su dizajnirani u skladu sa zakonima tajne geometrije. Simboli, oblici, uglovi... sve to utiče na generiranje različitih energija. Onaj ko razumije ove principe, može vibrirati energetske poljima tog grada...

Primjera radi, plan Vašingtona je, na zahtjev Jeffersona i Washingtona, kreirao francuski mason Pierre Charles L'Enfant. Centrirano oko Kaptol Hila i Bijele Kuće su astrološki simboli koji odgovaraju zvjezdanim konstelacijama na nebu, heksagrami, masonski kompas... Kongres i Bijelu Kuću spajaju dva trokuta/piramide (heksagram-Davidova zvijezda)... Glavne avenije između ove dvije zgrade su dizajnirane na način da pokazuju mjesta gdje Sunce izlazi tokom zimskog i ljetnog solsticija...

Sunce. Simbol elite.

Drevni simboli kruga i križa su i danas u upotrebi u "tajnom jeziku simbola". Križ u krugu pokazuje sunčev progres tokom 12 mjeseci (znaci zodijaka). Sunce i križ se nalaze posvuda: recimo logo NATO-a ili beč CIA-e.

Tri simbola elite su plamena baklja, crvena ruža i golubica (simbol Semiramide). Simboli tri glavne političke partije u Velikoj Britaniji su: plamena baklja (Konzervativna partija), crvena ruža (Laburistička partija) i golubica (Liberalni demokrati). Njihova tri lidera početkom XXI stoljeća su: Tony Blair (Bilderberg grupa), William Haig (Bilderberg Grupa) i Paddy Ashdown (Bilderberg grupa).

Koincidencija!?

“Naravno”.

Energetski plan američke vlade za početak XXI stoljeća govori i o novim izvorima energije, očuvanju i štednji postojećih... Ali, ono što je stvarno sadržano u Planu su daljnja eksploatacija naftnih i plinskih izvora. Vjetar u leđa najmoćnijim naftnim korporacijama svijeta.

Pogledajmo simbole naftnih kompanija.

- Chevron - ako se posmatra njihov logo tro-dimenzionalno, zapaža se kutija na vrhu druge kutije. U tajnom jeziku to znači, kontrola nad svim što je tačno i netačno, pozitivno i negativno. Drugim riječima "mi kontroliramo sve".

- Exxon - Francuska srednjevjekovna masonska House of Lorraine imala je na svojoj odjeći i štitovima logo duplog križa. Iz tih vremena potiče fraza "double cross", prevariti nekoga, manipulirati nekoga. Taj dupli križ se nalazi u logu najveće svjetske naftne kompanije. Uzgred, ko je iza Exxon? Hm, Rockefeller.

- Texaco - Pentagram u krugu (Suncu).

- ARCO - posmatrano tro-dimenzionalno jasno se vidi piramida sa nedostajućim vrhom

- AMOCO - Plamena baklja. (Nedavno ih je kupio British Petroleum.)

Riječi i simboli komuniciraju sa ljudskom podsvješću i utječu na našu psihu, a da toga nismo ni svjesni. Ali, simbolizam ne mora biti negativan. To je jednostavno oblik komunikacije. Prenošenja znanja. A znanje je neutralno. Ni dobro ni loše.

Problem je što upotreba tog znanja može biti pozitivna ili negativna.

Tragom Anasazija

**septembar 2004.
sjeverni Novi Meksiko**

Prošlo je dvadeset pet dana od završetka moje posjete četiri države američkog Jugozapada (Novi Meksiko, Kolorado, Juta, Arizona). Sređivao sam bilješke o civilizaciji Anasazija.

Četvrtak več, zvoni mobilni telefon. Na displeju nema informacija ko zove. Javljam se. Prepoznajem Melvinov glas.

“Sam, dogovorio sam susret sa svojim poznanikom iz Đikarila Apači rezervata. On ima vrlo važne informacije o Anasazijima za kojima tragaš.”

Dogovaramo da se nađemo za dva dana. Na istom mjestu kao i u julu, u Bernalilu.

Let do Albuquerkija (Albuquerque), rent-a-car, pola sata vožnje auto-putem I-25 prema sjeveru. Skrećem ka Bernalilu. Na parkingu Taco Bella moj tamnoputi prijatelj. Pozdravljamo se.

“Kako tvoje pisanje?” pita.

“Dosta dobro, trebaće mi još dva mjeseca da završim knjigu”, odgovaram.

“Čuj, sa Kenom sam dogovorio da se nađemo oko tri sata popodne, u Dulceu. Odatle nas on vodi ka pećini Anasazija koja će te sigurno interesovati. Zasad ostani na putu broj 550; kasnije ćemo se odvojiti na 537 prema Dulceu.”

Vožnja je ugodna. Septembarsko sunce još uvijek ne ispraća ljeto. Melvin mi pokazuje gdje su granice njegovog Santa Ana Pueblo plemena. Ulazak u Zia Pueblo rezervat; zatim Jemez Pueblo rezervat. Priča mi o svojoj porodici, unucima i kako mladi ne pokazuju više interes za stare običaje.

Vozim ka sjevernom dijelu Novog Meksika. Zabačeni, nenaseljeni krajevi. Suha, kamena

okolina. Nakon sat i po vožnje, odvajanje sa puta 550 na put 537 i ulazak u rezervat Đikarila Apači indijanaca. Melvin mi govori o dva dijela rezervata: južnom, kamenoj pustinji i sjevernom, planinskom i šumovitom.

Njegove se teme mijenjaju sa promjenom okoline. Sada mi priča o Apačima. Oni imaju svoj Plemenski savjet. Njegov poznanik Arnold Cassador je bio predsjednik Savjeta koncem 1990-ih. Onda su ga članovi Savjeta htjeli smijeniti i tražili su da Cassador zakaže sastanak na kome će glasati o nepovjerenju. Dva dana prije sastanka Cassador daje ostavku i nasljeđuje ga podpredsjednik Roger Vicente.

Nekoliko dana kasnije Cassador povlači ostavku tvrdeći da Plemenski savjet nije imao kvorum kada je usvajao njegovu ostavku. (Sada me je zainteresirao sa pričom.) Onda Cassador dolazi sa peticijom, koju je potpisalo 30% Đikarila indijanaca, u kojoj se traži opoziv kompletnog Savjeta. Podpredsjednik Roger Vicente se povlači; član savjeta Ron Julian preuzima vođenje Savjeta kao privremeni predsjednik.

Trakavica se nastavlja; Ron Julian sa ekipom izglasava smjenu Cassadora. Istog dana kada je trebao primiti dokument o smjeni, Cassadoru umire sestra. On daje ostavku da bi mogao provesti osmodnevni ritual pročišćavanja. Nakon što je prošlo osam dana – povlači ostavku.

Zakazuju se prijevremeni izbori, Cassador je glavni kandidat...

Šta se zbiva sa Apačima, mislim se. Suviše su izloženi utjecajima “demokratskih društava” i igrama njihovih političara.

Đikarila je španjolska riječ za “malu košaru”. I, mada su Apači poznati kao lovci, ovo, jugoistočno krilo, je bilo poznato po svojim pletačkim sposobnostima kada su prvi Španjolci dolazili u ove krajeve prije skoro 500 godina. Historiografija tvrdi da su Apači, uključivo i Đikarile, došli sa sjevera, iz Kanade, a prije toga preko Beringovog prelaza, iz Azije. Đikarile (koji sami sebe zovu “Tinde”) tvrde da su na ovim prostorima – oduvijek.

Dulce (izgovara se dul-si), napokon. Nepunih tri hiljade žitelja. Jedini gradić u rezervatu. Gotovo svi od 1800 Đikarila Apači žive ovdje, u svom glavnom gradu.

Podsjeća me na Roswell (koji je stotinama kilometara južnije). Dugačka glavna ulica sa

načičkanim prizemnim kućama i radnjama. Iza tog prvog reda, čistina, divljina.

Naravno, poređenje sa Roswellom nije slučajno.

Moje informacije o Dulceu su bazirane na postojanju supertajne vojne baze (zbilja, vidio sam nekoliko uniformisanih faca na glavnoj ulici); na brojnim prijavama stanovnika o UFO preletima; o svjedočanstvima zaposlenih iz službi osiguranja o postojanju zajedničkih (ljudi i Greysa) genetskih eksperimenata u podzemnim laboratorijama petnaestak kilometara od Dulcea...

Upitao sam Melvina ima li on nekih informacija o postojanju vanzemaljskih civilizacija i njihovom kontaktu sa lokalnim stanovništvom. On nehajno odgovara da je to za Apače dio svakodnevnice.

Govori mi da usporim. U centru sam gradića. Zaustavljam iznajmljeni Ford Explorer (ovaj put pogon na četiri točka) ispred zgrade sa dva visoka stuba. Melvin, po običaju, ne izlazi iz auta, ali gestikulira prema osobi koja se upućuje prema nama sigurnim korakom. Pedesetih godina, guste i duge crne kose, preplanuo. Ulazi na zadnja vrata.

“Ken Tsosie”, predstavlja se.

Rukujemo se. I upoznajemo.

(Prva stvar koja mi pada na pamet je pitanje zašto Indijanci uzimaju američka imena?)

“Melvine”, obraća mu se Ken, “očekivao sam da je ovaj tvoj pisac stariji.”

Ja se nasmijem. “Izgled vara”, okrećem mu se. “Između nas nije velika razlika. Meni je četrdeset četvrta.”

“Zašto se interesiraš za Anasazije?” direktno pitanje mi dolazi od Kena.

“Zato što mislim da nauka ne odgovara na suštinska pitanja u vezi Anasazija; kako su se tako iznenada pojavili, odakle tako napredna astronomska i spiritualna znanja, i, napokon, šta se s njima zbilo koncem XIII stoljeća...”, šaljem mu izravne odgovore.

Klima glavom. “U tom slučaju ćeš možda naći neke odgovore na svoja pitanja nakon posjeta pećini Anasazija.”

Spuštamo se putem broj 64 desetak kilometara južno i onda napuštamo asfalt. Tvrdi, zemljani put. Osjećam se sigurno u Fordu. Ken objašnjava Melvinu kako Apači koriste

prihode od naftnih i plinskih izvora za kupovinu zemljišta koje graniči sa rezervatom. Dosada su potrošili milione dolara u zadnjih petnaestak godina. I proširili se izvan granica rezervata.

Izlazimo na drugi, nešto uži zemljani put. Iza nas se diže prašina. Zelenilo šuma polako zamjenjuje siva boja kanjona u daljini. Zastajem da slikam predio; oni su nekako suzdržani prema foto aparatu. Nastavljamo dalje.

“Ken, reci mi nešto više o pećini prema kojoj idemo”, obraćam mu se.

“Vidiš, prije tridesetak godina, vodio sam grupu od četiri planinara po ovim kanjonima. U jednom sam im pokazivao ruševine malog naselja Anasazija visoko u liticama. Prilaz ruševinama je bio malo teži, nekoliko uskih prolaza između stijena i strmi uspon. Uglavnom, ja sam znao za njih, ali prije toga nisam prilazio bliže. Ovaj put na nagovor mojih mušterija smo odlučili da odvojimo par sati za ovo mini istraživanje. Kada smo stigli do naselja vidjeli smo samo par niskih zidova, ostatke od možda pet prostorija. Iz naselja je vodio uski put ivicama kanjona. Nakon stotinjak metara smo naišli na duboku pećinu koja je bila vrlo interesantna. Na njenim zidovima smo vidjeli niz piktoglifa, dosta neobičnih. U pećini smo našli nekoliko slomljenih keramičkih posuda. Bile su ukrašene sličnim simbolima kao i zidovi pećine. Zatim par jednostavnih kamenih alata, nekoliko kostiju i... jedan duguljast predmet. Oko njega smo se svi okupili i počeli smo nagađati o čemu je riječ. Očigledno da se radilo o nekoj vrsti metala, ukrašene drške i sa nizom nsvakidašnjih simbola, nalik hijeroglifima. Znamo da Anasazi nisu upotrebljavali metal tako da bi bilo logično da je ovo bio produkt bijelog čovjeka. Međutim, hijeroglifi su nas upozoravali da je ipak riječ o nečemu vrlo starom. Ali, sem spirala i sličnih piktoglifa, drevni Anasazi nisu upotrebljavali hijerogliffe. Sve je nekako izgledalo nelogično.”

Iznenada, Ken prekida priču. Traži od mene da usporim, a zatim i da parkiram na malom proširenju.

“Ovdje ćemo izaći. Dalje ćemo pješke.”

Ken uzima svoj ruksak. Meni je baterija za pasom, digitalni aparat u džepu, šešir na glavi. Sunce je još visoko.

Pola sata hoda. Ken nastavlja priču.

“Nakon završene ture, otišao sam u obližnju rendžersku stanicu. Odnio sam im onaj metalni predmet i objasnio gdje sam ga našao. Oni su mi rekli da će ga vjerovatno poslati u Sante Fe na ispitivanje u laboratorije Univerziteta Novog Meksika.”

Ušli smo u stotinjak metara široki kanjon. Litice su visoke stotinjak metara. Kao minijaturni Chaco kanjon. Ali, bez znakova da je nekada bio naseljen.

Prolazimo znak zabrane kretanja (“Area Closed Beyond Sign”) i nastavljamo dalje.

Prošli smo znak “zabrane kretanja” i nastavili prema pećini

I, ponovo Ken.

“Punih dvadeset pet godina nije mi se niko javljao u vezi onog pronađenog artifakta. Tako da sam gotovo i zaboravio na ovo svoje iskustvo. I, onda, prije sedam godina (1997.) u Dulceu su tražili da se sastanem sa nekim ljudima iz Washingtona. Iz Vlade.”

Uspinjemo se uskim kamenim putićem. Provlačimo se između stijena i napredujemo prema sredini litica.

Kanjon u Novom Meksiku u kome se nalazi tajanstvena pećina

Ken zastaje. Pokazuje rukom ka cilju naše posjete. “Pećina je još pedesetak metara niže. A tamo je stari put koji je vodio od ruševina Anasazija prema pećini.”

Uzbuđenje raste. Mislim se zašto je ova pećina bila tako bitna za rješenje misterije Anasazija?

Ovo dosada mi naliči uvodu u nešto mnogo važnije.

ACIO

**sjevni Novi Meksiko
septembar 2004**

Ken, Melvin i ja se približavamo velikoj izbočenoj stijeni. U zemlji zaboden još jedan

znak upozorenja da je zabranjeno ići dalje. Zaobilazimo i znak i stijenu: pred nama je blagi pad. Put postaje jedan metar širok. Dvadesetak metara ispred nas se ukazuje nevelika pećina. Sunce sa zapada joj osvjetljava ulaz.

“Ne treba se brinuti za ove znakove upozorenja. Rendžeri rijetko obilaze ovaj kanjon za razliku od prije 6-7 godina. Tada se nije moglo prići”, Ken govori mirnim glasom.

Dolazimo do ulaza.

Na prvi pogled izgledalo mi je da je riječ o sasvim uobičajenom usjeku u liticama kakvih sam vidio dosta u svijetu Anasazija. I to relativno manjih dimenzija. Ulaz nije bio viši od tri metra, širine pet-šest metara.

Vadim digitalnu kameru da slikam polumračnu pećinu. Međutim, baterija je potrošena. Rezervna mi je u autu. I drugi foto-aparat mi je u autu, pola sata hoda odavde. Baterije za digitalne aparate se tako brzo troše. (Sada mi ostaje da se nadam da ćemo se još jednom ovdje vratiti i da ću uspjeti slikati ono što nas očekuje.)

Ken vadi iz ruksaka plinsku svjetiljku. Pali je. Vještačko svjetlo se miješa sa svjetlom dana. Sada mogu osmotriti i unutrašnjost pećine. Svodovi su znatno viši od ulaznih. Možda svojih osam metara. Tlo ravno, zidovi zakrivljeni.

Ken prilazi jednom zidu i pokazuje nam petroglif. Spirala. Međutim, složenija od onih koje sam obično sretao kod Anasazija. Set crtica oko glavnih spiralinih linija. Do spirale, simbola kosmičkog života, stilizirani likovi (kao božični kolačići): po dvije ruke i noge te glava. Povezuje ih linija koja me podsjeća na krivulju grafikona.

Ken hoda dublje u pećinu i ponovo prinosi svjetiljku zidu. Novi petroglifi. I drugačiji položaji onih “ljudskih kolačića”; ispružene ili skupljene ruke i noge. Između njih i dalje kombinacija spirala, krugova i linija koje kruže oko “kolačića”.

“Kada sam ovdje prvi put došao, prije tridesetak godina, u pećini je bio samo jedan petroglif i to onaj na ulazu. Kasnije su nastajali drugi; kao da su dopunjavali neku priču...”, komentira Ken.

Ovo mi su učinilo čudnim, ali nastavljamo obilazak pećine. Sad već jasno vidim da je riječ o četiri prirodno izvajane komore. Ulaz je nešto manjih dimenzija, ali je druga komora najprostranija. Na nju se naslanjaju dvije manje prostorije. Na ulazu u jednu od njih se nalazi plastična zavjesa.

Ken spušta ruksak na tle i sjeda na nižu stijenu. Melvin i ja ga slijedimo. Kratka pauza.

“Da vam nastavim priču o artifaktu i posjeti ljudi iz Washingtona. Bio sam iznenadjen kada su me zvali da se nađem sa njima u Dulceu, 1997. godine. Bilo je prošlo 25 godina od mog otkrića pećine i čudilo me da neko pokazuje interes nakon toliko godina.

Uglavnom, u Dulceu sam se upoznao sa dr. Nerudom i njegovom asistenticom Samanthom Folten. Doktor Neruda je bio pedesetih godina, a Samantha izmedju 35-40. Zamolili su me da ih odvedem do kanjona i da im pokažem rutu kojom sam došao do pećine. Kasnije sam saznao da oni rade za tajnu Vladinu organizaciju pod nazivom ACIO...”

U mreži javnih i tajnih obavještajnih agencija u Sjedinjenim Državama, NSA (National Security Agency) zauzima posebno mjesto. Ova je organizacija skrivena velom tajni koja kontrolira sve komunikacijske tokove od svog osamostaljivanja 1952. godine. Najveći je poslodavac za visokoobrazovane profile stručnjaka; između ostalih, zapošljavaju nekoliko hiljada najnadarenijih matematičara današnjice. Broj zaposlenih, oko 40.000 (mada označen kao tajna) prevazilazi ukupan broj zaposlenih u agencijama CIA i FBI zajedno. Radni dan svakog predsjednika SAD (uključivo i sadašnjeg koji se baš ne odlikuje pretjerano revnosnim praćenjem istih) počinje sa izvještajima NSA koji nadgledaju svaku tačku na i oko Planete.

(Prisjećam se Kongresnih ispitivanja generala Haydena, direktora Agencije, i upita zašto špijunira ogromni broj Amerikanaca, od običnih građana do političara kao Hilarry Clinton?)

NSA (“Not such Agency” ili “Never say anything”) kontrolira sigurnost i kompjuterske sisteme svih ostalih obavještajnih agencija, civilnih i vojnih u SAD.

Iz krila takve Agencije je, od njenih najinteligentnijih članova, formirano super-tajno Odjeljenje pod imenom ACIO (Advanced Contact Intelligence Organization). Isključivi zadatak ovog moždanog šlaga Planete je da prikuplja sve informacije vezane za tehnologije vanzemaljaca te da ih adaptira za primjenu, prvo u vojsci, a kasnije i komercijalno.

Zahvaljujući pristupu ovim tehnologijama ACIO je bio u mogućnosti da nove tehnologije ponudi vojno-industrijskom kompleksu. Na taj način su sebi osigurali ogromne prihode koji su ih učinili nezavisnim od vojnog budžeta i osnivača (NSA).

Osamostaljeni ACIO iz redova svojih najgenijalnijih članova formira još užu grupu nazvanu Labirint (Labyrinth Group) 1963. godine. Na njenom čelu je, od njenog osnivanja, 29-o godisnjak poznat jedino kao “Petnaest”. (Petnaest je, inače, najviši mogući sigurnosni nivo u SAD.)

“Petnaest” je imao 22 godine kada se pridružio organizaciji ACIO. Još tada je uočena genijalnost i superiorna inteligencija ovog mladog čovjeka koji je htio da kreira kompjuter koji će biti toliko moćan da omogući putovanje kroz vrijeme. Neshvaćen od

svojih inferiornih profesora, “Petnaest” završava u laboratorijama Bell Labs koji su čuli za ovog genija i odatle, ubrzo, postaje članom ACIO.

Njegova razmišljanja napokon padaju na plodno tle. Postaje liderom ACIO da bi nakon 7 godina osnovao Labirint grupu sa isključivim ciljem da razvije tehnologiju putovanja kroz vrijeme. Nazvao ju je BST (Blank State Technology).

Putovanje kroz vrijeme nije novost civilizacijama na Planeti. Veći broj spiritualnih zajednica i naučnih instituta je ostvarivao putovanje duše kroz prostor i vrijeme: od sveštenika Tibeta do Maja i Anasazija, od Monrovog instituta do SRV (Scientific Remote Viewing) instituta u Americi. Medjutim, uloga duša na ovim putovanjima bila je pasivna: mogli su samo posmatrati događaje pred njima, a ne i aktivno učestvovati ili ih mijenjati.

“Petnaest” je imao plan da razvije tehnologiju koja bi mu omogućila da mijenja historiju na, kako ih on zove, “interventnim tačkama”. Riječ je o posebnim energetskim koncentracijama koje kreiraju značajne događaje u ljudskoj historiji. Na primjer, početak rata ili dolazak diktatora na vlast. Ili, slom Sovjetskog Saveza. Ili, početak američkog, sovjetskog ili kineskog svemirskog programa.

Razlog što je “Petnaest” želio da razvije ovu tehnologiju je želja da se zaštiti od bilo kog vanzemaljskog agresora. Za njega je BST tehnologija “ključ slobode za čovječanstvo”.

Kako?

Pretpostavimo da će se neznana civilizacija pojaviti iz dubina kosmosa nekad u budućnosti i odlučiti da stanovništvo Planete pokori uz pomoć superiornijih tehnologija. Kako se odbraniti od nadmoćnijeg neprijatelja?

Prema “Petnaest” jedina odbrana je izmijeniti historijski tok. Izviđačke brodove superiornije civilizacije skrenuti na drugu rutu prije nego se upute ka našem sličnom Sunčevu sistemu, na periferiji galaksije Mliječni put.

E sada da vidimo kakva je veza futurističkih (?) planova “Petnaest” i elitističkih organizacija Planete sa zabačenim kanjonima Novog Meksika, drevnim Anasazijima i mojim indijanskim prijateljima.

“Na parkingu su stajala dva crna Chevy Suburban kombija. Uz doktora Nerudu i Samanthu upoznao sam još tri člana tima. Doveo sam ih pred pećinu”, nastavlja Ken sa pričom.

“Iz torbe šefa tima se začulo tiho zujanje. On je zastao i izvukao, meni poznati, predmet. Riječ je bila o artifaktu kojeg sam pronašao 25 godina ranije. Neruda je bio iznenađen.

Kaže da su artefakt ispitivali raznim metodama i ovo je prvi put da počinje reagirati.

Kasnije mi je rečeno da je ovaj predmet izrađen od kombinacije titanijuma i berilijuma. Ona se ne sreće u prirodi. Kada se tome dodaju čudni znakovi/hijeroglifi izgledao je potpuno vanzemaljski. Neruda mi je kasnije priznao da niti su mogli karbonskom metodom odrediti starost predmeta niti su ga u laboratoriji uspjeli uključiti, niti dospjeti do unutrašnjeg kontrolnog mehanizma. Različite spektrum analize, uključujući x-zrake, nisu dale nikakvog rezultata. Jednostavno, nisu se uspijevali probiti dalje od površine predmeta.

Pošli smo nekoliko koraka prema unutrašnjosti pećine. Artefakt je počeo zujati intenzivnije. Lider male grupice uputio se ravno prema zidu jedne od manjih prostorija u unutrašnjosti. Nepunih 25 metara od ulaza završavala je prirodna pećina.”

U tom momentu Ken pokazuje Merlinu i meni u pravcu zastora na zidu. “Grupa od pet naučnika je sa mnom tada stajala ispred ovog zida. U to doba je na mjestu ovog zastora bila kamena ploča, dugačka dva i po metra i debela dvadesetak centimetara. Na prvi pogled se činilo da pećina tu završava. A opet, nešto nam je govorilo da ima nešto iza one ogromne kamene ploče. Pokušali smo je pomjeriti, međjutim bila je isuviše teška.”

Gledam prema onom zastoru i zamišljam radoznalost ACIO ekipe iz Washingtona. Šta bi se moglo kriti u unutrašnjosti pećine? Prolaz? Tunel? Zašto bi ga neko zatvarao? Možda sve to i ne bi bilo toliko interesantno da nije bilo onog čudnovatog predmeta koji je, kao kompas, navodio članove ekipe prema kamenoj ploči.

Melvin ovaj put ne govori mnogo. Čini se da su ovo i njemu nove informacije.

Ken nastavlja:

“Dva člana ekipe su se vratila sa velikim maljevima i nekoliko alatki. Počeli su razbijati kamenu ploču. Kameni komadi su letjeli po pećini. Baterijska svjetlost je bila uperena prema napukloj ploči. Napokon, nakon dva sata, tim uspijeva očistiti tlo i zid od ostataka kamene ploče.

Očekivanja su se pokazala opravdanim. Pred nama se ukazao tunel, metar širok. Uzeli smo svoje stvari i počeli se provlačiti kroz tunel. Ja sam bio na začelju. Tunel je išao ravno da bi pri dnu zaokrenuo formirajući oblik slova “J”.

Izbili smo pred spiralne stepenice. Lider nas je upozorio da budemo oprezni, jer je ova lokacija možda još uvijek “aktivna”.

Sišli smo niz stepenice. Ispred nas dvije uklesane glave u stijeni... koje formiraju ljudski profil... jedna nasuprot drugoj. Simbolika je bila jasna: sada smo pred ulazom...”

“Petnaest”

**sjevorni Novi Meksiko
septembar 2004**

Ken polako pomiče zastor, saginje se i istura plinsku svjetiljku naprijed. Poziva Melvina i mene da ga slijedimo. Ja palim svoju baterijsku lampu. Posmatram zidove okruglog tunela. Glatki su. Očigledno, nekom razvijenom tehnologijom je kamen probijen. Pitam se zašto autori nisu napravili promjer veći od jednog metra da se može komotno hodati, a ne puzati.

Apsolutna tišina. Kao da nas tunel vodi u sasvim novi svijet. Zrak je osvježavajuće prohladan. Oči mi se privikavaju na polumrak. Dodirujem zidove. Fino obrađeni, gotovo polirani. Nema sumnje, ovo nije plod prirode već ljudskih ruku, odnosno... nečijih ruku.

Nakon dvadesetak metara tunel zaokreće. I tada izbijamo na proširenje. Pred nama su spiralne stepenice. Po izlasku iz tunela odmah uočavam petroglif uklesan u kamenu. Ovo je nešto znatno drugačije od svega što sam dosad vidio. Perfektne linije, kao laserom usječene u tvrdi kamen.

Silazimo niz stepenice. Pod ove prostorije je čist. Nema kamenčića, pijeska, prljavštine. Premazan je nekom masnom bojom ili gumiranom masom. Kenova svjetiljka daje dovoljno svjetla; vidim da je ona masna boja i na zidovima, ali i na svodovima pećine.

Ako ovu prostoriju uopće možemo nazvati “pećinom”. Jer, neko je uložio veliki trud da izbuši zidove ovog kanjona i napravi ove vještačke prostorije.

Ken nas, laganim i sigurnim korakom, vodi naprijed. Podiže svjetiljku. Pred nama su profili ljudskih likova uklesani (ili dodani) zidovima pećine. Formiraju poluotvorenu kapiju. Spajaju svod sa podom.

Zakoračili smo iz jednog u sasvim novi svijet.

“Petnaest” je visok 180 cm, rođen je 1934. godine. Osijedjela srebrna kosa mu je do ramena; najčešće je nosi svezanu u rep. Prodorne smeđe oči. Rođen je u Španjolskoj.

Čitav život je potpuno posvetio radu na razvoju tehnologije putovanja kroz vrijeme. Radni dan mu traje 20 sati; spava samo četiri sata noću. Perfektno je fokusiran i ne gubi vrijeme na razvoj drugih projekata koji nemaju veze s njegovim. U ACIO organizaciji uvijek ima nekoliko takvih projekata i “Petnaest” se ne uključuje u njih. Ali zato, u užoj Labirint grupi, svaki projekat ima veze sa tehnologijom putovanja kroz vrijeme.

“Petnaest” je svoje prve sijede vlasi dobio u dvadesetim godinama. I dok je većina studenata razmišljala o djevojkama i zabavama on se posvećivao svojoj životnoj misiji. Doduše, tokom 1950-ih putovanje kroz vrijeme je smatrano traćenjem vremena u akademskim krugovima. Stoga se “Petnaest” sukobljavao sa svojim profesorima koji su se osjećali pod prijetnjom kada su razgovarali s njim. Jednostavno je bio nadmoćno kreativniji i bolje potkovan znanjem. Usto i tvrdoglav. Kada bi ga profesori upućivali da se bavi nečim drugim on bi im odbrusio da su limitirani.

Izbačen je sa fakulteta; ali su do njega došli iz Bellovih laboratorija. Njegova istraživanja o kvantnim objektima (elektroni i neutroni) i kako svijest može na njih da utječe su im se učinila interesantnim. Medjutim, tvrdnje “Petnaest” da je Ajnštajnova teorija relativiteta nedostatna, jer ne uzima u obzir utjecaj svijesti na kvantne objekte, je prihvaćena kao hereza u naučnim krugovima.

U to vrijeme “Petnaest” nije mogao matematički dokazati svoje tvrdnje, ali je u tajnosti nastavio raditi na njima. Tada su ga zapazili u supertajnoj ACIO obavještajnoj agenciji. Tadašnji njihov lider je prepoznao snagu intelekta “Petnaest” i superkreativnost. Postao je članom organizacije; njegov identitet i svi podaci iz života su izbrisani.

Slijedi uspon ka poziciji direktora razvoja u ACIO. Kasnije je izložen specijalnom procesu pojačanja inteligentnih i memorijskih potencijala (Corteum intelligence accelerator technology). Svaki član Labirint grupe je prošao kroz taj process jačanja mentalnih sposobnosti. Ipak, najdjelotvorniji utjecaj je bio upravo na “Petnaest” čime je on dodatno odskočio od ostalih.

S razlogom se “Petnaest” smatra najinteligentijim živim ljudskim bićem.

Ovaj briljantni um je na čelu dvije najnaprednije organizacije na Planeti: ACIO i Labirint Grupe.

Ken zastaje između dva ljudska kamena profila i okreće nam se:

“Kada sam prije sedam godina sa grupom od pet istraživača iz ACIO organizacije sišao niz stepenice i došao do ove kapije, desilo se nešto interesantno. Artifakt kojeg je nosio lider grupe i koji se tajanstveno aktivirao u pećini, i čiji se zvuk pojačavao u onom uskom

tunelu, najedamput je počeo da biva sve tiši. Kada smo došli do ove tačke, potpuno se ugasio.”

Melvin i ja ga slušamo sa pažnjom. Nekako nam se čini da je svaka informacija dragocjena.

“Tada smo znali da je uloga tog artifakta, odnosno uređaja, odigrana”, Ken nastavlja. Nije bilo slučajno da smo ga pronašli na ulazu u pećinu. Niti je bilo slučajno da se uključio i postajao sve glasniji kada nas je navodio na pravi put. U momentu kada smo došli do ove kapije, više nam nije trebao.”

U tom momentu se Ken okreće i polazi naprijed. Prolazi pored onih izbočenih profila. Ulazi u prostoriju ispred. Melvin i ja ga slijedimo. Ken podiže plinsku svjetiljku u zrak.

Stali smo. Ukočeni. Zaledeni atmosferom koja ne pripada ovom svijetu. Ovo su trenuci kad čovjek osjeća da se našao na mjestu koje je djelo naprednije civilizacije. Respekt i radoznalost.

Ne znam koliko je ovaj prvi susret sa napoznatim i naša ukočenost trajala. Ken je strpljivo držao svjetiljku visoko i lagano kružio oko sebe.

Svijetlo je padalo na obrise ove nevelike kružne prostorije. Možda četiri metra radijusa, ali dosta visoke; vjerovatno šest metara. Bila je uklesana u jednom dahu, planski, pravilna, premazana onom gumiranom zaštitom.

Ono zbog čega nam je zastao dah je bio ogroman zidni crtež nastao kombinacijom jarkih i tamnih boja. Prijatna plava uokviruje crtež. (Pada mi na pamet ona posebna plava boja Maja.) Unutra su nepravilni kružni oblici: smeđi, ljubičasti, žučkasti, svijetlo smeđi, crveni mjesec na svijetlo plavoj pozadini... U dnu crteža je isturena bijela površina (u obliku čizme) na kojoj su hijeroglifski znakovi: spirale, nešto nalik na ženski i muški simbol, stilizirani lik muškarca (glava sa osam crtica umjesto četiri na koje smo navikli), cik-cak linija koja završava sa kružićem u malo većem krugu (muška spolna ćelija?)...

Trideset metara iza nas je ulaz u pećinu i svakidašnji život. A mi smo ovdje pred morem pitanja u djeliću svijeta o kome ne znamo gotovo ništa.

Ken se polako kreće u prolaz koji vodi u drugu prostoriju. Šta nam ona donosi?

Sjedište najveće obavještajne agencije u SAD – Nacionalne sigurnosne agencije (NSA) – je u Washingtonu. Desetine hiljada zaposlenih u tajnosti provodi svoj radni vijek. Sjedište supertajne agencije ACIO (Advanced Contact Intelligence Organization) je na

drugoj strani Amerike, daleko od vreve civilnih i vojnih obavještajnih službi. Kamena pustinja, u blizini Palm Springsa u Kaliforniji, skriva dobro utvrđeni podzemni laboratorijski kompleks. Na površini se vidi samo jedan sprat dugačke zgrade sa antenama i satelitskim tanjirima na krovu. Dvanaest spratova pod zemljom se nalaze kancelarije i istraživačke laboratorije za 226 naučnika agencije ACIO.

Na ulazu u kompleks je kapija na kojoj je skroman natpis: "United States Government Experimental Weather Center: Restricted Access." Dakle, Vladin eksperimentalni centar za upravljanje vremenskim prilikama, sa zabranjenim prilazom običnim smrtnicima. Zbilja, jedanaest naučnika na površini radi na utjecaju i kontroli vremenskih prilika. I za taj posao dobijaju sredstva iz američkog proračuna. Naravno, to je samo fasada za ono što se zbiva ispod zemlje.

ACIO je informativni centar Planete. Između ostalog, u njihovoj biblioteci se nalaze sve knjige poznatih, a osobito javnosti nepoznatih, proroka u zadnjih nekoliko hiljada godina. Ove knjige su decenijama otkupljivane iz biblioteka širom svijeta. Interesantno je da većina proročanstava govori o tajanstvenoj civilizaciji iz dubina kosmosa koja će iza 2012. godine uzurpirati vlast na Planeti.

Unutar ACIO agencije postoje informativni i sigurnosni nivoi. Svi naučnici koji, od 1969. godine, imaju dvanaesti i viši nivo postaju članovi ekskluzivne Planetarne skupine: Labirint grupe. Njih je ukupno 66. Svi oni prethodno prolaze različite metode kojima se pojačavaju njihove intelektualne sposobnosti (fotografska memorija, pristup tajnim znanjima, višestruko intenziviranje inteligencije i kreativnog razmišljanja, parapsihološke sposobnosti, itd).

Kao sigurnosni mehanizam svako od njih ima ugrađen mali odašiljač (veličine zrna riže) u potiljku. Ova naprava pojačava energetske zračenje organizma. (Svaki čovjek zrači drugačijom frekvencijom; to je ACIO otkrila koncem 1950-ih godina. Nešto slično otiscima prstiju koji su različiti za svako živo biće.) Pomoću satelita se prati kretanje svih ACIO naučnika tako da dosada ova Agencija nije imala prebjega. (Osim... hm, o tome kasnije.)

Na čelu Labirint grupe je Upravni odbor direktora koji se sastoji od 7 članova koji imaju sigurnosni nivo 14. Redom: Li-Ching, direktor komunikacija i protokola, James Loudon, Operativni direktor, Leonard Ortman, direktor istraživanja i razvoja, Lee Whittman, direktor svih veza sa ACIO projektima, Jeremy Sanders, direktor Specijalnih projekata i James Evans koji je na čelu sigurnosti i zaštite (inače nekada pripadnik elitne mornaričke Navy Seals jedinice).

Ovaj kolegij je najbliži krug saradnika jedinog čovjeka na Planeti koji ima sigurnosni nivo petnaest. I koji je jednostavno poznat svom krugu saradnika kao "Petnaest".

Jedina dostupna fotografija "Petnaest" iz konca 1970-ih godina

Plaće ovih izabраниh naučnika su u prosjeku po pola milliona dolara godišnje (dvostruko veće od plaće predsjednika SAD). I to bez odbijanja poreza, jer zvanično ovi ljudi ne postoje sa identitom pod kojim su rođeni. Velika većina živi u naselju nedaleko od laboratorija. Skromne trosobne kuće i polovna auta ne odaju male "bogataše". Zapravo, niko ne živi luksuzno niti se razbacuje novcem. Većina donira novac dobrotvornim organizacijama.

Kenova lampa osvjetljava drugu prostoriju. Melvin i ja smo bez riječi. Kao ljudi koji prvi put dođu u veograd i vide sve one nebudere i koji ne zatvaraju usta od čuđenja i iznenađenja.

Labirint Grupa

sjeverni Novi Meksiko septembar 2004

Između prve i druge prostorije dijelio nas je uski prolaz dužine desetak metara. Blago je zaokretao. Kenova svjetiljka je obasjala svodove druge prostorije. Ponovo okrugla soba, četiri metra radijusa, sa svodovima visokim šest metara. Perfektno uglačani zidovi. I, naravno, nova slika na zidu.

Nebesko plava boja dominira pozadinom. Izduženi krugovi se uklapaju jedan u drugi. Vanjski omotač je ispisan hijeroglifima. U dnu slike je krajolik koji podsjeća na kamene pustinje Novog Meksika. Mjesec u gornjem desnom uglu.

Kenovo svjetlo i moja baterijska lampa idu prema slici. A onda mi se učini da svjetlo isijava iz slike. Da li se ove slike kreću? To više nije samo osjećaj dubine kada posmatram ove naslikane zidove.

Oni krugovi, koji se pretapaju jedan u drugi, podjsećaju na prolaz... iz novomeksičkog krajolika prema noćnom nebu...

Profesor Stevens predaje arheologiju na Univerzitetu Novog Meksika. Njemu je, svojevremeno, predan artefakt, pronađen u kanjonu, na analizu. Vrlo brzo je ustanovio da je riječ o predmetu vanzemaljskog porijekla: nedostupni materijali od kojeg je napravljen, hijeroglifi kakve dosada nije sretao, oblik i karakteristike uređaja koji se nije mogao analizirati ni na koji način dostupan modernoj nauci. Stevens je putem e-mailova o otkriću obavijestio niz kolega i prijatelja. S obzirom da je u svojim pismima upotrijebjavao riječ vanzemaljski (“extraterrestrial”) alarmiran je centralni američki obavještajni program koji čita i analizira sve e-maileve na Internetu. Zbog svoje sadržine, e-mail je poslan na analizu u ACIO. Odatle ga je “Petnaest” prosljedio šefu osiguranja Evansu. Samo 36 sati nakon što je profesor Stevens dobio artefakt, Evansova ekipa mu je bila na vratima kancelarije. Predstavili su se kao članovi NSA (National Security Agency), artefakt proglasili predmetom od “nacionalnog interesa”, zaplijenili ga i odnijeli u svoje sjedište u Kaliforniji.

Crvenokosa, ljepuška (i pomalo bucmasta) Samantha Folten je zaposlena u ACIO odjeljenju Remote viewinga. Sa trideset pet godina odlikuje se razvijenim parapsihološkim sposobnostima. Metode Remote viewinga (“mentalnih projekcija na daljinu”) su razvijane u nizu instituta i obavještajnih agencija (CIA, FBI, NSA, ACIO, KGB, MI itd.) od 1970-ih godina do danas. Putem tih mentalnih projekcija “duše” agenata su u mogućnosti da odu na bilo koju tačku u prostoru i vremenu na Zemlji ili u

svemiru i donesu informacije (audio i vizuelne). U razvoju ove tehnike najdalje je otišao kalifornijski ACIO i Labirint grupa, jer su njihove posjete i izvještaji bili puno precizniji i detaljniji od ostalih. Samanthin sigurnosni nivo na kome se nalazi je unaprijeđen sa pet (prije novomeksičkog projekta) na sedam.

Četrdesetsedmogodišnji, prerano očelavjeli, Darius McGavin je direktor odjeljenja Specijalnih projekata u okviru NSA (National Security Agency). Pošto je NSA osnovala ACIO početkom 1950-ih godina (za proučavanje i primjenu pronadenih vanzemaljskih tehnologija) i to u okviru odjeljenja Specijalnih projekata, formalno gledajući, Darius McGavin je pretpostavljeni ACIO direktoru, moćnom "Petnaest". Medjutim, ACIO vrlo uspješno skriva svoje prave namjere od svog osnivača tako da ni NSA ni Darius ne znaju obim ni dubinu njihovih projekata. Nekoliko puta su se pokušali infiltrirati, ali ih je ACIO specijalnim metodama (tehnikama parcijalnog brisanja memorije) vrlo brzo neutralisao.

Darius McGavin je bio briljantan student gdje god je studirao: kao diplomac na Air Force Academy, na MIT-u (čuveni Massachusetts Institute of Technology) i kao doktorant na Yaleu. NSA ga je uzeo pod svoje kad je imao samo 23 godine. Za samo 11 godina Darius je dospio do moćnog položaja šefa Specijalnih projekata i hiljada naučnika i niza obavještajnih agencija ispod njega. Prema informacijama kojima Darius raspolaže on je svjestan da "Petnaest" prodaje "čiste supertehnologije" (razvijene od strane superiornijih civilizacija) eliti finansijskih plutokrata koji vladaju svijetom i finansijskim tržištima, kao "svjetska vlada" u sjeni.

Inkunabula je definicija za finansijske vladare Planete. Izabrana grupa najbogatijih ljudi koji u svom posjedu drže najveći dio zlatnih rezervi, platine, dijamanta, ostalog dragog kamenja; kontroliraju izvršne funkcije u američkim Federalnim rezervama, Međunarodnom monetarnom fondu, Svjetskoj banci; posjeduju najveće svjetske banke; osnivaju i upravljaju elitnim organizacijama poput Bilderberg grupe, Trilateralne komisije ili Savjeta za međunarodne odnose (britanskog i američkog); uz pomoć tehnologija i softvera dobijenih od organizacije ACIO i "Petnaest", potpuno kontroliraju glavna svjetska finansijska tržišta i usmjeravaju ih u željenom smjeru. Poznato je da posjeduju tehnologiju kontrole vremenskih prilika ("Pabulum seed").

"Petnaest" ih je snabdjeo i sa nizom drugih visokotehnoloških igračaka koje im pomažu da se igraju sa granicama država i pomjeraju političku moć iz jednog centra u drugi.

Zauzvrat, "Petnaest" ima neograničeni pristup finansijskim resursima i političku zaštitu koji su mu potrebni za neometan razvoj tehnologije "putovanja kroz vrijeme".

Sastav Inkunabule je nekada bio selektirana grupa vladara i kraljeva; iako plava krv i dalje igra ključnu ulogu, vrata su povremeno otvorena i za selektirane samostvorene bogataše. Inkunabula, doduše, nema apsolutnu moć na Planeti. Povremenu konkurenciju im prave neki aktualni političari koji nisu njihovi članovi, dijelovi obavještajnih službi, pojedine velike korporacije.

Doktor Neruda Jamisson je briljantni poliglota koji govori 30 različitih živih jezika i dvanaest izumrlih. Najveći je svjetski ekspert za dekodiranje petroglifa i hijeroglifa. Član je ACIO i Labirint grupe sa sigurnosnim nivoom trinaest. Rodjen 1949. godine u Boliviji, u Ameriku je došao sa svojim ocem, takodje sjajnim naučnikom, koji je 1952. pronašao ostatke vanzemaljske letjelice u Boliviji. S obzirom da je uzeo dijelove motora sa letjelice, to mu je poslužilo kao oruđe za pregovore sa Amerikancima, koji su mu (i njegovom sinu Jamissonu) dali državljanstvo i zaposlili ga u ACIO.

Doktor Neruda je bio na čelu projekta “Antička strijela” od 1996. koji je istraživao čudni artefakt i pećinu pronađenu u Novom Meksiku, koje je iza sebe ostavila napoznata superiorna civilizacija. Nakon komparacije sa pismom i jezikom kultura Sumera, Maja i Anasazija, doktor Neruda uspijeva dešifrirati hijeroglif te stupiti u kontakt sa tom civilizacijom sa željom da javno objavi istinu. Te njegove namjere onemogućava Labirint grupa; njegov nadređeni Jeremy Sanders ga udaljava sa tog projekta i raspoređuje na drugi.

U strahu da će na njemu primijeniti tehnologiju parcijalnog brisanja memorije, dr Neruda se odlučuje na bijeg. U proljeće 1997. dr Neruda postaje prvi ACIO član koji bez traga napušta ovu supertajnu organizaciju. Uspijeva izvaditi odašiljač/čip iz ramena tako da ga ne mogu više lako pratiti. Život posvećuje traženju preostalih šest pećina - “vremenskih kapsula”, sličnim onoj iz Novog Meksika. One su razbacane na svim kontinentima i kada se sve pronađu dobiće se odgovor na pitanje kako razviti tehnologiju za odbranu Planete od prorokovane invazije 2011 godine.

(Svaki put kada e-mail krene u Internet mrežu, komparira se tekst pisma sa ključnim riječima koje su interesantne obavještajnim agencijama. Tako, na primjer, ovaj današnji tekst obiluje imenima i nazivima tehnologija koje mogu izazvati paljene crvenog svijetla.)

Prateći putanju komete na noćnom nebu 1773. Charles Messier je otkrio galaksiju koja danas nosi kataloški naziv M 51. Osam godina kasnije, njegov prijatelj, astronom Pierre Mechain je zapazio da tu galaksiju dodiruje nešto manja galaksija koja je katalogizirana pod nazivom NGC 5195. Trebalo je doći do sredine slijedećeg, XIX stoljeća i nešto sofisticiranijih teleskopa, kada je lord Rosse utvrdio da je galaksija M 51 spiralnog oblika.

To je bila prva spiralna galaksija koju je naša civilizacija “otkrila”.

Daljnijm proučavanjem utvrđeno je da je susjedna galaksija NGC 5195 takode spiralna. Dakle, jedna veća i jedna manja spirala. Na udaljenosti od tridesetak miliona svjetlosnih godina od naše Planete.

Naravno, do danas smo otišli nekoliko koraka dalje u proučavanju kosmosa. Pretpostavljamo da poznati kosmos ima oko 20 milijardi takvih galaksija. A svaka pojedinačno, kao recimo M 51, imaju, u prosjeku, po 100 milijardi solarnih sistema.

Ipak, među svim tim beskonačnim opcijama, ostaje činjenica da su naši teleskopi kao prvu spiralnu galaksiju otkrili baš M 51 koja ima svog manjeg spiralnog pratioca.

Na ulasku u Čako kanjom, impresivna visoravan Fajada Butte, pri svom vrhu, ima uklesane petroglife Anasazija. Riječ je o dvije spirale: manjoj i većoj, koje prate kretanje sunca i putem igre svjetlosnih zraka tačno određuju dane zimskog i ljetnog solsticija.

Da li je riječ o koincidenciji?

Spirale uklesane u kamenu Fajada Butte visoravni od strane Anasazija (Novi Meksiko) koje najavljuju dolazak solsticija propuštanjem sunčevih zraka na obod spirale.

Ili su Anasazi, hiljadu godina prije “zvaničnog otkrića” duple kosmičke spirale, znali za galaksiju M 51, koja nije vidljiva ljudskim okom?

Ako su znali za te galaksije da li su do tih informacija njihovi *vidovnjaci* dolazili prilikom spiritualnih izleta?

Ili se rješenje, ovog puta, krije u ovom, materijalnom realmu? Da li su Anasazi imali pristup tajanstvenoj pećini, podignutoj od strane nepoznate, superiornije civilizacije, na čijim su se zidovima mogle naći iste takve uklesane spirale sa nizom hijeroglifskih objašnjenja?

Pećina je bila udaljena samo nekoliko desetina kilometara od Čako kanjona i Pueblo Bonita. Srca svijeta Anasazija. Odakle je sve počelo. Godine 850.

Ken, Melvin i ja napuštamo drugu komoru i ulazimo u mračni hodnik. Nakon desetak metara polukružnog uskog tunela ulaz u novu, treću komoru. Identična je po svom obliku prethodnim. Kružna sa visokim svodovima. Na zidovima nova slika. U lijevom gornjem uglu stilizirani Kokopeli sa frulom i zvukom koji se radijalno širi u svim smjerovima. U gornjem desnom uglu lik čovjeka sa raširenim nogama i rukama. Odmah prepoznajem simbole koji su se nalazili na kamenim zidovima u naseljima Anasazija, njihove zaštitnike. Ponovo zvjezdano nebo u pozadini, mjesec. Trokut, spirala, kružna kapija sa hijeroglifima...

Na moja pitanja i odgovore u vezi Anasazija se baca novo svjetlo. Znao sam odranije da njihova kultura nije nastala sporim evolutivnim putem kao što to oficijelna nauka pokušava dokazati. Oni su se jednostavno iznenada civilizacijski digli sredinom IX stoljeća u kanjonima Novog Meksika.

Njihovo poznavanje astronomije, korištenja energetske tokova zemlje i sunca, upotreba frekvencije u svakodnevnom životu... sada postaje objašnjiva.

Tok misli mi prekida Melvin. Pita Kena da li je nešto drugo pronađeno u ovim komorama kada su prvi put kročili u njih.

“Da. U svakoj komori je bio po jedan artefakt. U prvoj je, na primjer, bila posuda koja je očigledno pripadala Anasazijima. U drugoj je bio kristalni pravougaoni objekat...”

Nastavljamo dalje. Imam osjećaj kao da se stalno spuštamo niz ove hodnike i komore. Hodnici su mračni, vijugavi. Komore svaki put zasjaju svojim bojama i osjećajem da su slike više nego trodimenzionalne; četiri, pet dimenzija?

Prolaz prema drugom svijetu, njihovim tajanstvenim kreatorima...?

Napokon smo došli do poslednje prostorije. Dvadeset treće po redu. Slika je na glatkom

zidu, ali sve ostalo je drugačije. Pod je nedovršen. Nema one gumirane mase. Da li su se originalni graditelji našli u vremenskom škripcu pa nisu dovršili ovu komoru?

Ili je ona namjerno ostala nedovršena?

U čemu bi mogla biti simbolika ovog kompleksa.?

Dvadeset tri prostorije, povezane tunelima, u obliku spirale...

Naša DNK ima 23 para kromozoma. Ova pećina ima 23 prostorije i imala je 23 artifakta... što daje 23 para.

Oblik ovog pećinskog kompleksa je spiralni... identičan spiralnoj DNK kromozomskoj liniji. Ono što našu vrstu čini posebnom u kosmosu je naša DNK. Zašto je onda dvadeset treća komora nezavršena?

Da li je naša DNK, simbolično gledajući, nedovršena? Što bi to bilo što nedostaje našem genetskom kodu? Unaprijeđenje vrste? I, ako jeste, u kom smjeru unaprijediti vrstu? Misli mi smjenjuju jedna drugu. Znam da našoj civilizaciji nedostaje da postanemo svjesni njene kosmičke komponente. I da dopunimo naša materijalna čula (pet osjeta) sa spiritualnim. Čini mi se logičnim da nam se ostavlja poruka kojom nas upozoravaju da naš genetski sistem nije završena priča. I da se nalazimo pred genetskim skokom koji će unaprijediti vrstu.

U povratku pitam Kena da li su vršena ispitivanja o starosti ovih komora i slika. Reče da se sa doktorom Nerudom vidio još samo jedamput. Tom prilikom mu je Neruda rekao da je karbonsko određivanje datuma utvrdilo da su slike na zidovima nacrtane 850. godine.

Osamsto pedesete godine! Time je odgovorio na niz mojih pitanja. Anasazi su, dakle, imali uzore koji su im pomogli da formiraju naprednu civilizaciju u središtu kamenih pustinja i kanjona.

Melvin je bio u pravu kada me je pozvao na ovaj put. Rasvijetljavanje misterije Anasazija je započelo.

Originalni izgled Pueblo Bonita oko 1 100. godine, središta civilizacije Anasazija u Čako kanjonu (Novi Meksiko)

Teorije zavjera

"Teorije zavjera" imaju interesantnu putanju. Atentat na Kenedija se smatra klasičnim primjerom u kojem sistem svjesno obmanjuje svoju javnost.

"Sistem" u ovom slučaju predstavlja vrh FBI-a, korporacijske, medijske i bankarske magnate, nekolicinu iz političke elite (na čelu sa tadašnjim potpredsjednikom), dijelove policije i nekoliko korisnih grupica (anti-kubanske i mafiju). Javnost se obmanjuje tomovima ne-istinitih izvještaja i "kontroverznim" filmovima. Stvarni svjedoci nestaju: iz straha ili zauvijek.

Sam naziv "konspirativne teorije" nije došao od nezavisnih istraživača, već iz užih krugova establišmenta. Razlog: ako imaš nešto da sakriješ, nazovi to teorijom, izloži negativnoj medijskoj kampanji i, na koncu, prijeti, ridiculiziraj i ukloni onog ko hoće da pronade put do istine.

Naravno, Kenedijevo ubojstvo nije vrhunska zavjera. Riječ je više o nekoj vrsti "unutarpartijskog obračuna" u kome jedna od izabranih familija strada, a druge preuzimaju teritoriju.

Istinske zavjere su znatno sofisticiranije, a mi smo njihov objekt već dugo vremena.

Hiljadama godina se izgrađivao ovaj sistem u kome su strogo utvrđena pravila ponašanja. Iskočiš li iz tih okvira, onda se većina pobuni i izolira te. Savršen mehanizam. Crnu ovcu eliminiraju ostale bijele ovce. Ne pas čuvar, ne pastir. Već ostale ovce koje i nisu svjesne zašto se treba ponašati na određen način.

Pojavi li se novinar sa ekskluzivnom pričom o zavjeri, šanse su da se ona neće objaviti. Prvo, jer ni sam ne vjeruje svojim očima. Drugo, kolege bi ga ismijale. Treće, urednici to ne bi propustili. Četvrto, posljedice nisu nimalo prijatne (gubitak posla i sl.). Peto... Priča čak i ne treba doći do vlasnika medijskog carstva koji bi je svakako zabranio. Jer, mehanizam savršeno radi i na nižim nivoima.

U međuvremenu, većina misli da je slobodna. I zašto bi se bunili protiv sistema ako su slobodni. Perfektno zamišljeno. Ako nemaš diktatora ispred sebe da ga rušiš, znači da je sve u redu.

E, tu se kriju istinske zavjere. Koje nisu samo "teorije". Jer nam se događaju dnevno i stotinama generacija unatrag.

Otkriće da je homo sapiens nastao genetskim inžinjerinom i miksom sa drugom, ne-Zemaljskom, civilizacijom se nije odrazilo na naše školske knjige. I dalje nas se uči da je čovjekov jedini predek majmunoliki čovjek.

Otkriće da je život na Planeti nastajao kontrolirano ništa ne mijenja u udžbenicima Zapadne civilizacije. I dalje se tvrdi da smo mi slučajni plodovi prirode.

Mnogobrojni dokazi o postojanju i besmrtnosti duše, o planetarnim duhovnim omotačima, reinkarnaciji i slično, kao da se ne dotiču (većine) religija i Bogobojaznih institucija. Oni i dalje "obnašaju Zemaljsku vlast".

Primjeri savršenijih civilizacija i djela arhitekture, astronomije, građevinarskih čuda koja su davno prethodila našem ciklusu civilizacije, i dalje netaknute ostavljaju enciklopedije koje tvrdoglavo tvrde: čovjekova civilizacija je stara pet do šest hiljada godina. To što su kameni monumenti stari deset i petnaest hiljada godina ispred naših noseva, kao da ne golica istraživački duh čovjekov. A dokazi koji su stari pedeset ili

osamdeset hiljada godina? Njih je, valjda, bolje i ne pominjati. I ne rušiti nam idiličnu sliku.

Elitne organizacije se brinu da se događaji odvijaju planiranim tokom. I da ima dovoljno ratova, ljudske bijede i nevolja, straha i neizvjesnosti, negativne energije. A sve to zamotaju u celofan svoje, navodne, brige za čovječanstvo.

Našu vezu sa našim produhovljenim predacima iz Lemurije i Atlantide sijeku u korijenu. Jer prije Sumera, pobogu, "nije bilo ništa". Samo primitivni pećinski čovjek.

To su prave zavjere protiv slobodnih ljudi.

Frekvencija ljubavi

Greg Braden je uvažavan autoritet na području spiritualne filozofije. Dosada je objavio tri knjige: “Awakening to Zero Point”, “Walking Between the Worlds” i “The Isaiah Effect”.

U “Buđenju u nultoj tački” Greg analizira trenutne promjene na svim nivoima naše Planete. Druga i treća knjiga su mu bazirane na skorašnjim prevodima is tekstova čuvenih “Dead Sea Scrolls”, a osobito učenja drevne “Esenske škole” (www.greggbraden.net).

Slijede navodi iz prve knjige:

“...Emocija ljubavi ima kratke i brze valne dužine, sa visokom vibracijom. Na drugoj strani, emocije straha vibriraju nisko, na dugačkim valnim dužinama....”

Genetski materijal čovječjeg tijela je sofisticirani primalac i pošiljalac različitih frekvencija...

Eksperimenti su dokazali da, kada se stavi dio DNK, dakle našeg genetskog koda, u tubu sa elektronima, onda se elektroni u okolini postavljaju u isti položaj kao što ga ima i DNK. Čak, štaviše, i kada se DNK skloni, elektroni još uvijek drže isti položaj. Drugim riječima, DNK konstantno utiče na energetsko okruženje... Naše raspoloženje, odnos prema svijetu, razmišljanje... sve to ostavlja traga na našu okolinu.

U našim tijelima imamo seriju “mikroantena”, koje nauka naziva amino acidima. Ove

antene “komuniciraju” sa DNK. Postoje 64 potencijalna ljudska genetska koda. Dakle, 64 potencijalne ljudske antene koje mogu da šalju i primaju različite frekvencije. Ali, samo ih je 20 aktivno!”

Ovo je vrlo značajan naučni prilog tezi da svoje duhovne i mentalne kapacitete koristimo samo djelomično. Činjenica je da su 44 tjelesne antene “isključene” i ne komuniciraju sa okolinom. Iz istog razloga mi samo manjim dijelom koristimo naš mozak.

Kalifornijski Institut of HeartMath (www.heartmath.org) se bavi istraživanjem utjecaja raspoloženja na srce i mozak. Jednostavnije, kako emocija ljubavi utječe na naš organizam? Ili, koje su posljedice stresa na naš nervni sistem?

Rezultati Instituta se nastavljaju na Bradenova istraživanja.

Dokazali su da se DNK antene aktiviraju ili isključuju sa valnom dužinom emocija koje konstantno prolaze kroz DNK. S obzirom da je emocija straha (iz koje nastaju sve negativne emocije) duga i spora valna dužina, ona može probuditi samo nekoliko naših potencijalnih antena.

Emocija ljubavi je osnova za sve pozitivne emocije.

Kako smo vidjeli, riječ je o brzim i kratkim valnim dužinama. One uključuju u akciju mnogo više ovih DNK Antena. Na taj način se spajamo sa našim multidimenzionalnim bićem. Naši potencijali postaju bezgranični. Naše tijelo se otvara prema energiji prirode, barijere padaju.

Kad našim organizmom dominiraju negativne emocije, zatvaramo se u vlastitu energetska školjku.

Kada se duhom i emocijama otvorimo, ponovo postajemo dio beskrajnog mora kosmičke svijesti i razuma.

Ovo možemo opisati i na slijedeći način (spajajući rezultate moderne fizike i drevnih istočnjačkih mudrosti):

Naša svijest je serija međuprepletenih energetskih polja. Imamo naš intelekt, emocije, duh... i svi oni rezoniraju na različitim frekvencijama. Oni se isprepliću u našem tijelu

kroz energetske virove poznate kao “čakre” (sanskritska riječ koja znači “točkovi svjetlosti”).

Kroz čakre se prenose nasi emocionalni poremećaji na mentalni nivo, a odatle na fizički nivo. Upečatljiv primjer za rad čakri je kako stres (emocija) utiče na naše mentalno tijelo, i, na koncu, izaziva reakciju (bolest).

Sedam je osnovnih čakri na našem fizičkom tijelu (ukupno 13 u širem predjelu aure). Čakre su raspoređene od osnovne (dna leđa) do one na tjemenu glave. Prve tri čakre su spojene sa Zemljom, materijalnim svijetom. Gornje tri predstavljaju našu vezu sa duhom, sa kosmičkim razumom, “okeanom”.

U idealnom stanju, čovjek bi, preko svojih otvorenih čakri, trebao biti veza između fizičkog i duhovnog. Zemlje i Neba. Materijalnog i spiritualnog.

Tačka balansa je srčana čakra u kojoj se ispoljava emocija ljubavi, ili emocija straha. Ljubav je najviša tačka čakrine frekvencije. Strah (mržnja, žud za vlašću nad drugima, itd.) predstavlja samo dno ove frekvencije. Kada ispoljavamo ljubav u istinskom i čistom obliku, onda se ova čakra otvara kao cvijet. Čitav organizam, uključujući i donje tri čakre, počinje da vibrira na frekvenciju ljubavi.

I obrnuto. Kada srčanom čakrom dominira strah, organizam se zatvara, protok energije prestaje. Postajemo prizemni, materijalistički, prikovani uz zemlju. Odvojeni od našeg istinskog Ja. Odvojeni od Univerzalnog znanja, okeana

David Icke (“The Biggest Secret”, 1999.) je to vrlo lijepo formulirao. “Konstantni ratovi, konflikti, teroristički ispadi, financijske brige i bezbrojni drugi negativni događaji... su dizajnirani da održavaju čovječanstvo u stanju straha... limitirajući ga i odvajajući od istinske ljudske prirode. Ohrabrivanje i poticanje mržnje, osveta, osuda (sve su ovo manifestacije straha) samo stvaraju uvjete za nove konflikte.

Strah se u ogromnim količinama stimulira sa religijom. Strah od “Boga”, strah od smrti i strah od “Sudnjeg dana”...

Isto je i sa “naukom” i strahom koji ona stvara, od smrti i ništavila. Čovječanstvo je preplavljeno sa strahom i različitim izvedenim izrazima ove negativne emocije. Zato smo i odvojeni od našeg stvarnog Ja...

...Pobrinuli su se da čovječanstvo ostane neobaviješteno kontrolom svega što se uči u školama i na univerzitetima, institucijama “nauke” i medijima. Čovječanstvo provodi

svoj život gledajući film vjerujući da je to stvarnost... dok stvarni svijet ostaje skriven....

...Masovna kontrola uma i emocija je na djelu. Kroz farmaceutske kartele i proizvođače hrane napada se na ljudsko tijelo i njegove mentalne procese. Droge, vakcine, dodaci hrani, genetski izmjenjena hrana, flourid u vodi ili zubnoj pasti, zaslađivači (na primjer aspartam u gaziranim pićima)... svi oni predstavljaju oružje u borbi protiv čovjekovog slobodnog mišljenja. Ovi aditivi su i izmišljeni da onemoguće mozak i ćelije da prihvataju više, pozitivne frekvencije...

Naravno, radnici u proizvodnim pogonima ili ljekari koji daju vakcine po Africi ili Americi, nemaju pojma šta rade... Odluke se donose na mnogo višem nivou...

Tehnologija svemirskog antiraketnog oklopa američke armije je samo dio elektromagnetne mreže oko Planete koja služi da se generalna svijest čovječanstva održava na niskim frekvencijama. Ekstremno niskofrekventni odašiljači šalju signale diljem svijeta. Mikrovalne transmisije u našim kuhinjama... Celularni telefoni... Mikročipovi... Konvencionalna električne energija radi u smjeru obrnutom kazaljci na satu... I to je direktno u suprotnosti sa našim tjelesnim čakrama. Elektrokablovi u našim kućama rade na 60 ciklusa u sekundi čime se svjesno oštećuje naše tijelo i valovi moždane aktivnosti...

...Živimo u pulsirajućem elektromagnetnom okeanu koji neprestano utječe na naše emocionalno, mentalno i duhovno zdravlje...

...Obrazovni sistem je strukturiran na taj način da čovjeka zatvori unutar njegove lijeve moždane polovine. Poznato je da je lijeva polovina mozga sjedište logike, intelekta i čula fizičkog svijeta (ono što vidimo, dodirujemo, čujemo i mirišemo). S druge strane, desna polovina mozga je centar inspiracije, umjetnosti, bezgranične ljubavi i veze sa dušom...

Obrazovanje i mediji su nastrojani tako da su profesori i nastavnici, novinari i naučnici, zarobljenici lijeve moždane polovine... I oni se obraćaju lijevoj polovini mozga svojim učenicima i slušaocima. Desna polovina se isključuje. Obrazovanje puni lijevu polovinu mozga informacijama, "školskim gradivom" koje je najčešće netačno i onda se putem testova učenike prisiljava da samo tu polovinu mozga koristi. Ako se ponašate kao roboti, onda ćete proći test. Ako filtrirate informacije kroz desnu polovinu mozga i kažete "ovo je glupo ili netačno", onda test nećete položiti. Nema veze što ste u pravu...

...Tek otvaranjem našeg srca i uma aktiviraćemo desnu polovinu mozga, srušićemo zid koji je dijeli od lijeve polovine. Intelekt će se spojiti sa intuicijom i inspiracijom, a onda i sa kosmosom..."

Da li su čovječanstvu, svakom od nas, začarani i otupljeni, mozak i emocije?

Da li smo programirani i manipulirani, evo, već hiljadama godina?

Da li smo odvojeni od naših bezgraničnih multidimenzionalnih potencijala i operiramo li samo na dijelu najnižeg, fizičkog?

Sve je energija. Energetska polja. Različite energetske vibracije stvorene mišljenjem i emocijama.

Energetske forme su bezgranične. I kao što se voda može manifestirati kao tekućina, oblak, para, led... i pri tome izgledati vrlo različita... ona je još uvijek voda u različitim formama.

Isti je slučaj i sa energijom. Manifestira se kao čovjekovo fizičko tijelo ili kao čovjekov um ili kao čovjekov duh ili, pak, kao ptica, biljka, životinja...

Na nivou čiste energije, sve je spojeno. Ne postoje Oni i One. Postojimo samo Mi i Ja.

Tako gledajući, mi posjedujemo potencijal da se spojimo sa svim bićima i procesima u prirodi putem zajedničke energije od koje smo nastali. Da se spojimo i sa Univerzalnom, kosmičkom, kreativnom pra-energijom.

Kreatorom.

Kreator nije neko apstraktno biće odijeljeno od nas. Svi smo mi dio istog beskrajnog uma i energije.

Koliko ćemo koristiti naše potencijale zavisi samo i isključivo od nas.

Naš vlastiti izbor je koliko ćemo biti “uključeni” ili “isključeni”.

Možemo i dalje pristajati biti manipuliranima... i misliti da smo obični i nemoćni... i biti rukovođeni strahovima i brigama... bez snage da preuzmemo kontrolu nad svojim životima.

Ili, pak, otvoriti um i srce... slomiti ovu umjetnu školjku i moždane barijere... i

prihvatiti da smo više od jednog kratkog i besmislenog života... i posmatrati ovaj život kao samo jedan od bezbrojnih... na našem vječnom evolutivnom putu...

Index imena i pojmova

ACIO 71, 73-74, 78, 82-84

Act of Supremacy 48

Agenti Krune 55

Agnelli, Giovanni 15, 32

Agnelli, Umberto 22

Albright, Madeline 28

Američka unija 46

AMOCO 22, 61

Anasazi 62-88

AOL (American On-Line) 61

ARCO 61

ASEAN 46

Ashdown, Paddy 61

Astor, familija 31

Bacon, Francis 48-52, 58

Bank of England 15

Baker, James 44

Bernhardt, nizozemski princ 15, 17

Bijela ruka 38

Bilderberg Grupa 4, 5, 10, 12, 14-20, 22-23, 29, 32, 43, 45

Bildt, Carl 5, 16

Blair, Tony 15, 16, 61

Bohemian klub 33

Boyle, Robert 48

British Petroleum 54

Bremer, Paul 8

Brown, Gordon 15, 16

Brett, Reginald 27

Brzezinski, Zbigniew 21-23, 29

Budimpeštanski klub 32

Bush, George Sr. 5, 6, 22, 24, 29, 40, 43-45, 55

Bush, George W. 44, 46-47

Carrington, Peter 5, 15, 17-18
Carter, Jimmy 5, 21, 23, 24
CBS 61
Charles, engleski princ 55
Chase Manhattan Bank 19
Chevron 61
Christopher, Warren 5, 28-29
Church, Frank 54
CIA 19, 24, 41, 44, 61, 73, 83
Clark, Kemeth 16
Clinton, Bill 5, 15, 16, 32, 46
Clinton, Hillary 73
Coleman, John 19
Cook, Robin 21
Council of 9 33
Crna ruka 35
Crno plemstvo 10,13

Davignan, Etiene 14, 18, 20
Denverski aerodrom 40-42
Dee, John 48
Dragutin Dimitrijević APIS 35- 37, 39
Dudley, Robert 48
Dulles, Allen 29, 44

Eagleburger, Lawrence 5
Edvard VII, king 27
EEZ 45
Elizabeth I 48, 55
Elizabeth II, Windsor 53-57
Ericsson 22
Exxon 40, 61
Evropska Unija 9, 12, 16, 18, 45

FBI 73, 83, 89
Ferdinand, Franc 37
FIAT 32
Fludd, Robert 48
Ford Co. 34
Fuji 22

General Electric 54
George V, king 27
Globalizacija 21, 45

Globalna elita 10
Globalna unija 45
Goldwater, Barry 23
Gordonstoun, škola 42
Greenspan, Alan 16, 29

Haag 9
Haas, Robert 22
Haig, William 61
Haldeman, H. 44
Hale, Nathan 44
Harold Pratt House 26, 28, 30
Harriman, Averell 29, 32, 54
Henry VIII 48
Holbrooke, Richard 5, 29
Hooves, Edgar 44
Horus 61
Houk-Koo, Lee 22
House, Mandel 28
Huntington, William 43

IAO (Information Awerenes Office) 47
IBM 34
ICI 54
Icke, David 9, 15
IFI 22
Iluminati 10, 13, 40-42
Inkunabula 84
Irak 8-9

James I, 48, 53, 55
Javits, Jacob 14
Johnson, Lyndon B. 44
Josip, Franjo 36
Jordan, Vernon 15

KGB 83
Kennedy, J.F. 42, 44, 60, 89
Kerr, John 54-55
Kerry, John 44
Kip slobode 59
Kirkpatrik, Jeane 29
Kissinger, Henry 5-7, 12, 14-15, 22, 29, 55
Kissinger i članovi 4-6, 8,
Kobayashi, Yotaro 22

Komitet 300 5, 10, 13, 32-33

Kosovo 12, 17, 24

Kubarych, Roger 19

Kraljevski Institut za medunarodne poslove (RIIA) 5, 12, 17, 19, 26-27, 32

Labirint Grupa 74, 78, 80, 82, 84

Laszio, Ervin 32

L'Enfant, Pierre Charles 61

Levi Strauss 22

M51 85-86

Makihara, Minoru 22

Mayor, John 15, 16

Masoni 10, 12, 40-41, 48-49, 51-52, 60

McClay, John 19

McDonald, Larry 23

McGavin, Darius 83

McNamara, Robert 22

Mechain, Pierre 85

Mellon, Paul 55

Messier, Charles 84

MI 6 19, 83

Milnes, Alfred 27, 53

Mitsubishi 22

MMF 83

Morgan, J.P. 28, 32, 54

Mosbacher, Robert 44

NATO 5, 17, 28, 45, 61

Newton, Isaac 48

Nimrod 40, 60

Nova ljubljanska banka 24

Nixon, Richard 17, 33, 44

NSA 73, 79, 83-84

Okrugli stol 10, 27, 31, 32

Oppenheimer, familija 31

OSS (Office of Strategic Services) 19

Owen, David 5

Peccei, Aurelio 32

Pentagon 28

Peterson, Peter 26, 29

Perry, William 5

“Petnaest” 74, 77-78, 80-81, 84

Philips Academy 44
Philips, engleski princ 55
Plava masonska loža 40
Poindexter, John 47
Potjorek, general 36
Powell, Collin 28, 55
Prometej 58, 59
Protokoli 41
Pueblo Bonito 88

Reagan, Ronald 24, 33, 47, 55
Red Pročišćenja 55
Rhodes, Cecil 27, 31, 53
Richardson, Gordon 16
Rimski klub 32
Rio Tinto 54
Rockefeller, David 5, 14-19, 21-22, 25, 28-29, 32, 43, 58, 59
Rockefeller, Nelson 44
Roosevelt, F. Delano 61
Rotschild, Edmund de 22
Rotschild, familija 31, 34, 42, 54
Rotschild, Victor 14-17
Royal Dutch Shell 54

Savjet Tridesettojice 33
Savjet za međunarodne poslove (CFR) 5, 12, 23, 26-30, 43, 45, 83
Scowcroft, Brent 5, 29, 55
Schultz, George 22, 28-29
Schwarzkopf, Norman 55
Semiramida 60
Shakespeare, William 49-51
Shell Oil 40
Scull & Bones 10, 32, 43-45
Soros, George 5, 16, 29
Smith, John 15
Smith, Leighton 5
Spotlight magazin 14, 17
Stead, William 27
Stephanopoulos, George 32
Stoltenberg, Thorvald 5, 22
Suroi, Veton 24
Sutherland, Peter 22
Svedberg, Bjorn 22
Svjetska banka 24, 83
Svjetska vlada 34, 40

Škotska masonska loža 40, 61-62

Tacher, Margaret 18

Taft, Alfonso 43

Taft, William Howard 43

Teorije zavjera 89

Texaco Star 40, 61

Trilateralna komisija 4, 10, 12, 17-18, 21-25, 29, 32, 43, 45, 83

UN 9, 12, 22, 24, 29

Vance, Cyrus 5, 29

Veliki Druidski savjet 33

Victoria, Queen 27

Vitezovi Malte 10, 13

Vojnich, Wilfred 49

Voljc, Marko 24

Walker, Paul 16, 22, 29

Wall Street 23, 28

Ward, Chester 28

Washington, George 40, 61

Weisenhaupt, Adam 41

Whitlam, Gough 54

Yale University 43-45

York Rite masonska loža 40

Zimmerman, Warren 5

Bibliografija

Braden, Gregg: “Awakening to Zero Point”, Radio Bookstore Press, USA, 1997;

Bradley, Michael: “The Secret Societies Handbook”, Barnes & Noble Books, New York,

USA, 2004;

Brzezinski, Zbigniew: “*Between Two Ages: America’s Role in the Technetronic Era*”, Viking Press, USA, 1976;

Cooper, Milton William: “*Behold a Pale Horse*”, Light Technology Publishing, AZ, USA, 1991;

Goldwater, Barry: “*With no Apologies: The Personal and Political memoirs of United States Senator Barry M. Goldwater*”, Morrow, USA, 1979;

Haldeman, H.R.: “*The Ends of Power*”, Dell Publishing, USA, 1978;

Hall, Manly Palmer: “*The Secret Teaching of All Ages*”, Jerremy P. Teacher Reader’s Edition, USA, 2003;

Hoagland, Richard C.: “*The Monuments of Mars*”, North Atlantic Books, CA, USA, 1992;

Huntington, Samuel P.: “*The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order*”, Penguin Books, NY, USA, 1997;

Icke, David: “*...And the Truth Will Set You Free*”, Bridge of Love, Arizona, USA, 1997;

Icke, David: “*Children of the Matrix*”, Bridge of Love, Arizona, USA, 2001;

Icke, David: “*The Biggest Secret*”, Bridge of Love, Arizona, USA, 1999;

LaRouche, Lyndon: “*Children of Satan*”, PAC, Virginia, USA, 2004;

Kennedy, Garry and Churchill, Rob: “*The Voynich Manuscripts*”, Orion, USA, 2004;

Kessler, Ronald: “*Inside Congress*”, Pocket Books, USA, 1998;

Osmanagić, Semir: “*Alternativna historija*”, TKD Šahinpašić, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, 2004;

Osmanagić, Semir: “*Misterija Anasazija*”, TKD Šahinpašić, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, 2005;

Quigley, Carroll: “*Anglo-American Establishment*”, G.S.G. & Associates, USA, 1981;

Quigley, Carroll: “*The Evolutions of Civilizations*”, Liberty Press, Indianapolis, USA, 1979;

Pike, Albert: “*Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of*

Freemasonry, Charleston, USA, 1950;

Schafly, Phyllis: “*Kissinger on the Couch*”, Arlington House Publisher, USA, 1974;

“Spotlight magazine”, USA, February 1999;

“Spotlight magazine”, USA, April 2001;

Stich, Rodney: “*Defrauding America, Encyclopedia of Secret Operations by the CIA, DEA and Other Covert Agencies*”, Diablo Western Press, USA, 1998

Thomas, Antony: “*Rhodes: Rase for Africa*”, Thomas Dunne Books, USA, 1997;

www.bilderberg.org;

www.cfr.org;

www.co-masonry.org;

www.heartmath.org;

www.riia.org;

www.trilateral.org;